16 PAGINI – 250 LEI

Dreptatea

Săptămâna 17 - 23 noiembrie 1994

Director: RADU VASILE

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

www.cimec.ro

NE VOM ÎNTOARCE DE UNDE AM PLECAT?

După Senat și Camera Deputaților a luat în dezbatere modificările și completările Codului penal și de procedură penală, consecința fiind aceea că au fost mărite considerabil pedepsele cu închisoarea pentru anumite infracțiuni. Probabil că aleșii națiunii au considerat prioritare aceste dezbateri știind prea bine că numai existența cadrului legislativ instituit poate asigura funcționarea instituțiilor statului și implicit a economiei. Or, economia românească, aflată în plină și impetuoasă reformă, se poate poticni la auzul acordurilor imnului altui stat cântate în alte condiții decât cele prevăzute de lege, la vederea unui pavilion străin abordat în aceleași condiții și mai ales la defăimarea, prin orice mijloace, a României și a poporului român. Odată rezolvate aceste spinoase probleme, guvernanții își pot vedea mai liniștiți de treabă lucrând pentru binele și fericirea guvernaților. Bineînțeles că nici un cetățean român întreg la minte nu ar fi de acord și nu ar accepta arborarea deasupra instituțiilor publice naționale, la catargul navelor sau pe aripile aeronavelor românești a altui pavilion decât cel național și nici intonarea, atunci când protocolul o cere, a altui imn decât „Deșteaptă-te române". Că astfel de rătăciri ale vreunor smintiți sunt oricând posibile și trebuie descurajate este adevărat și, în acest context, consider înăsprirea pedepselor pe deplin justificată și binevenită. Din păcate, și de această dată, majoritatea parlamentară a acționat cu perfidia ce-i este specifică și cu care ne-a obișnuit. Jucând pe cartea naționalismului a mers la sigur strecurând în dezbateri și ceea ce o preocupă cu adevărat și încă de multă vreme: libertatea presei. Amenințați cu pedepse grele, ziariștii vor încerca să abordeze orice temă care ar putea fi interpretată ca defăimare a României sau a poporului român. Dacă România va fi confundată cu instituția prezidențială iar clasa politică aflată la conducere asimilată poporului român, este clar că orice atingere adusă acestor autorități va fi considerată infracțiune și pedepsită ca atare. Poporul român a fost cel care și-a ales reprezentanții și orice defăimare a acestora constituie o defăimare a poporului român. Fiecare popor are la conducere reprezentanții pe care-i merită și, din acest punct de vedere, putem constitui pentru multe popoare un exemplu de gravă meditație. Cei care i-au ales cu bunăștiință trebuie să aibă încredere deplină în aleșii lor și să-i lase să administreze țara așa cum vor. Ei știu prea bine ce fac, sunt deținătorii adevărului unic și absolut și nu admit să fie trași de mânecă atunci când se pare că greșesc, pentru că ei nu pot greși.

Tot ceea ce emană de la Cotroceni, de la Palatul Victoria sau din Dealul Mitropoliei trebuie să fie tabu, să nu sufere nici o atingere. Dacă guvernul român a asigurat întreaga națiune că va disponibiliza

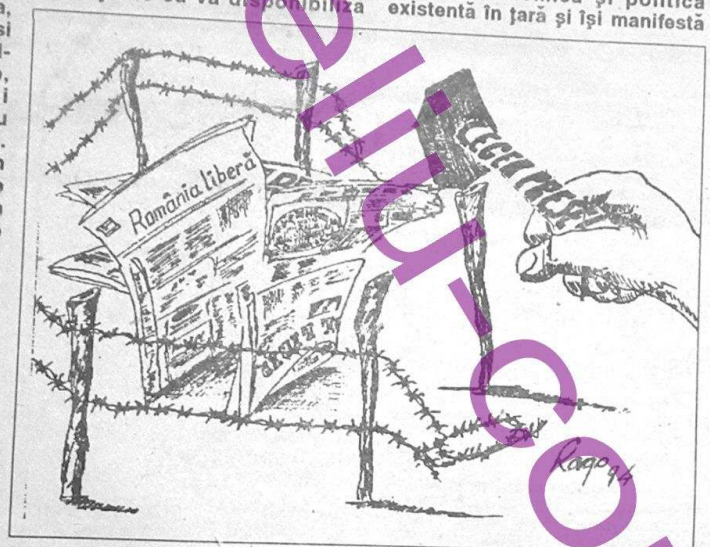

60000 de tone de motorină pentru încheierea lucrărilor agricole de toamnă, înseamnă că a și făcut acest lucru. Că nici măcar un singur litru de motorină nu a ajuns în rezervorul vreunui tractor înțepenit în brazdă, are mai puțină importanță. Guvernul a dat, țăranul n-a luat, Guvernul fie lăudat! Cine îndrăznește să afirme că realitatea e alta, defăimează România și poporul român, iar pentru o asemenea crimă, nici o osândă nu trebuie considerată prea aspră. Problema este că anumite afirmații cu caracter considerat defăimător pot veni din partea unor politicieni sau gazetari străini care nu pot fi pedepsiți. Ce ne facem în acest caz? Dacă un ziarist român îndrăznește să scrie că în România reforma economică, a cărei principală componentă este privatizarea, a fost obstrucționată ani în șir din motive oculte, de către personalități politice dubioase, iar de câteva luni bune a fost stopată complet, va putea fi băgat după gratii și ținut departe de reformă ani în șir. Dar dacă aceeași afirmație este făcută (chiar a fost făcută) de Maxwell Watson, negociatorul șef al FMI în relațiile cu România, ce-i de făcut? Este clar că este vorba de denigrare, pentru că noi suntem asigurați aproape zilnic că modelul românesc de privatizare este cel mai bun și că totul merge ca pe roate. Și apoi, întreb, dacă cineva, întâmplător, nu este de acord cu actuala ordine economică și politică existentă în țară și își manifestă dezacordul punând toate relele pe seama președintelui, a primului ministru, a unor miniștri sau parlamentari, acțiunea lui, clar defăimătoare, va fi pedepsită? Printre altele, electoratul poate fi convins să-și dea votul nu numai prin prezentarea ideologiei și a modelului de administrare a țării pe care îl are în vedere o anumită formațiune politică ci și prin evidențierea racilor partidului aflat la putere și a erorilor comise în timpul guvernării. Înseamnă aceasta defăimare? Mulți politicieni de carieră, care nu sunt gazetari de profesie, apelează la mijloacele mass media pentru a-și face cunoscute platformele electorale și a-și combate adversarii în contextul luptei politice. Pot fi aceștia asimilați ziariștilor profesioniști și anihilați în urma unor acuze de denigrare? S-a definit exact ce înseamnă, în accepția Codului penal, România și ce înseamnă, în aceeași accepție, poporul român? În lipsa unor asemenea definiții libertatea de exprimare a oricărui cetățean al acestei țări este drastic amputată. Răul este imens, iar consecințele incalculabile. Cei care și-au luat responsabilitatea legiferării restrângerii dreptului de exprimare ai unui popor care a fost ținut decenii de-a rândul cu botnița la gură, este puțin probabil că își dau seama de gravitatea acțiunii lor. Prin mijloace coercitive vor reuși probabil, într-o oarecare măsură, să închidă gura presei. Dar numai în țară. Dincolo de hotare, românii vor uza de libertatea de exprimare la fel cum au făcut-o și până acum, iar glasul lor este mai lesne auzit pe la cancelariile străine.

Bineînțeles că, fiind acuzați că denigrează România și poporul român, vor fi etichetați drept trădători de țară și de neam și trătați ca atare. Ne vom întoarce deci exact acolo de unde am plecat. Oare chiar se dorește așa ceva? Cine ar putea dori așa ceva? Cu siguranță numai cei care sunt cu adevărat trădători de țară și de popor. Aștept cu infinită speranță ziua în care Parlamentul României va lua în dezbatere un proiect legislativ prin care presa să fie încurajată și ajutată nu numai să existe, dar mai ales să se dezvolte. Acest lucru se va întâmpla cu siguranță, dar numai atunci când cei aflați la putere vor fi alții. Numai niște politicieni cu adevărat deschiși înnoirilor, neîncorsetați în păienjenișul dogmelor comuniste, vor putea înțelege care este adevăratul rol al presei și colosala ei importanță într-un stat democratic. Până atunci actuala putere pregătește temnițele și școlește temnicierii. Vor putea asigura oare atâtea locuri în pușcării și atâția temnicieri pentru câte glasuri se vor ridica, nu să denigreze România sau poporul român, ci să-și strige durerea și disprețul față de o clasă politică incapabilă să înțeleagă ce se întâmplă cu această țară și cu acest popor?

Mircea VLAD

Maxima săptămânii:

„Acolo unde prostia e o explicaţie suficientă, nu mai e nevoie să cauţi o alta".

(din „Legile lui Murphy")

EFEMERIDE: 17 – 23 noiembrie (Brumar)

Pe 17 noiembrie ne amintim de Sf. Grigorie Taumaturgul. Părinţii săi erau păgâni foarte bogaţi. În anii de şcoală, Grigorie, care ca elev era sclipitor, descoperi slăbiciunea idolatriei. Influenţat de Origene, marele învăţat al vremii, trecu la creştinism. Părăsi averea şi se retrase la loc singuratec. După un timp a fost hirotonit episcop al Neocezareei, oraş mare şi bogat, dar în care creştinismul nu pătrunsese. Prin puterea predicilor sale, ca şi prin darul extraordinar de a face minuni, Grigorie îi convertì la dreapta credinţă chiar pe preotul templului împreună cu mulţi credincioşi. Sfântul îi arhipăstori cu atâta înţelepciune încât, ajuns la bătrâneţe, se mai numărau în oraş 17 păgâni; pentru sufletul lor se rugă pe patul de moarte.

17. 11. 1916: Are loc contraofensiva gen. Eremia Grigorescu şi recuperarea Oituzului, lupte în care s-a acoperit de glorie regimentul 13 „Ştefan cel Mare". Însă în Oltenia situaţia devine dezastruoasă, frontul fiind spart la Târgu-Jiu.

18.11.1561: Iacob Eraclide Despotul îl învinge la Verbia (pe apa Jijiei) pe Alexandru Lăpuşneanu şi îl scoate pentru un timp din scaunul domnesc.

19.11. 1946: Au loc primele alegeri generale organizate de comunişti. Deşi învingătorul real este PNŢ, bolşevicii, prin abuzuri şi crime, inversează rezultatul în favoarea lor.

20.11.1874: Cu mare fast este dezvelită statuia lui Mihai Viteazul, moment care a adunat în Piaţa Universităţii toată protipendada Bucureştiului.

21.11.1917: Prof. univ. Ion Inculeţ, personalitate cunoscută pentru vederile sale naţionaliste şi unioniste, este ales în funcţia de preşedinte al Sfatului Ţării din Basarabia.

22.11.1869: Se deschid, pentru prima data, cursurile Facultăţii de Medicină din Bucureşti. Pe atunci, de învăţământul medical al ţării nu se ocupau oameni ca Iulian Mincu, ci personalităţi ca dr. Carol Davila, dr. N. Kalinderu, dr. N. Kretzulescu.

23.11.1937: Iuliu Maniu revine la cârma PNŢ, în locul lui Ion Mihalache; începe lupta împotriva camarilei regale carliste, care ameninţa tot mai apăsat sistemul democratic-parlamentar al ţării.

Dr. Mihnea DRAGOMIR

Cititorii întreabă, medicul răspunde

La întrebările, îngrijorate, ale cititorilor în legătură cu soarta cabinetului medical din sediul central al PNŢCD, dl dr George Calalb ne-a abilitat să comunicăm următoarele:

Atât cabinetul, cât şi medicii care îl servesc vor sta şi mai departe la dispoziţia celor în drept (membrii cotizanţi ai PNŢCD) în aceleaşi condiţii şi la aceleaşi ore, conducerea partidului nostru luând asupra sa continuarea activităţii respectivului cabinet medical. În plus, s-a stabilit o colaborare cu o farmacie şi pentru compensarea reţetelor veteranilor de război.

Cu aceeaşi ocazie, dl. dr. Calalb ne-a asigurat că îşi va relua rubrica întreruptă în mod fortuit.

„Dreptatea"

SCRISOARE DESCHISĂ

Domnului prof. dr. docent IULIAN MINCU, ministrul Sănătăţii

Domnule Ministru,

Pentru că funcţia de ministru este relativă, putând să fie sau să nu mai fie, ne adresăm cu tot respectul domniei sale domnului prof. dr. docent IULIAN MINCU, a cărei activitate profesională se poate număra incontestabil în decenii.

Domnule profesor, vă scriem aceste rânduri, membrii PNŢCD şi foşti deţinuţi politici, care poartă traumele morale şi fizice ale celei mai crunte opresiuni, pentru că au luptat pentru dreptate, libertate şi credinţă strămoşească.

Aţi instituit, domnule profesor, în dorinţa de a veni în ajutorul celor suferinzi, funcţia de medic de familie care exista şi în trecut şi era aplicată, mai mult sau mai puţin, sub diferite forme.

Noi cei care vă scriem, suntem constituiţi într-o mare familie şi aşa cum doriţi dumneavoastră domnule profesor, avem un medic al familiei noastre, care prin credinţă, umanism şi înaltă competenţă profesională a devenit „doctorul nostru". Este vorba de dr. George Calalb, care lucrează într-un modest cabinet amenajat în incinta sediului partidului nostru. Numeroase sunt cazurile când competenţa acestui medic a salvat vieţile unora dintre noi.

Nu ştim datorită cărui fapt, postul acestui medic a fost desfiinţat, iar noi suntem lipsiţi de îngrijirile atente şi competente de care avem atâta nevoie.

Stimate domnule profesor, mulţi din această familie năpăstuită am beneficiat de îngrijire şi tratament în spitalul dvs., şi ca atare cunoaştem sufletul dumneavoastră şi nu putem crede că aţi putut lua o asemenea hotărâre.

Funcţia pe care o deţineţi, la nivelul cel mai înalt, poate v-a obligat să aveţi anumite vederi politice.

Într-un stat democrat, fiecare poate să aibă părerile lui.

Desigur şi „doctorul nostru", ca orice cetăţean, e liber să aibă opiniile sale. Aceste păreri sau opinii trebuie să meargă până la o limită, adică până acolo unde pot produce suferinţe semenilor lor.

În recenta emisiune radiofonică, „În direct cu ascultătorii" dumneavoastră domnule profesor aţi menţionat acel sacru jurământ al lui Hipocrat.

Cu tot respectul, ne permitem să enunţăm numai cuvintele finale, ale acestui jurământ:

„... iar dacă nu-l voi respecta şi voi deveni sperjur,

Să mi se întâmple tocmai contrariul!"

Domnule profesor doctor docent Iulian MINCU,

Vă rugăm să rămâneţi în continuare credincios acestui jurământ, şi să-l lăsaţi pe domnul dr. George Calalb să fie în continuare, doctorul familiei noastre.

Mulţi dintre noi au zilele numărate şi ar fi păcat ca aceste zile să fie şi mai puţine.

Vă mulţumim şi vă dorim multă sănătate.

Marea familie a membrilor şi foştilor deţinuţi politici ai PNŢCD

ANUNŢ

Organizaţia Muncitorească Centrală a PNŢCD anunţă membrii şi simpatizanţii săi că joi 17.11.1994, la sediul central din B-dul Carol I, nr. 34, et. 1, corpul B, ora 17, va vorbi dl ing. Constantin CRISTESCU – coordonatorul departamentului agriculturii în cadrul PNŢCD, pe tema:

„FORME DE EXPLOATARE ÎN AGRICULTURĂ ŞI EFECTELE LOR ASUPRA FORŢEI DE MUNCĂ DIN ROMÂNIA"

Preşedinte, Ion LAMBRU

Secretar general, Vlad ROSCA

Pierdut carnet student pe numele Drăgănoiu Angel. Îl declar nul.

Dreptatea

Secretar general de redacţie:
MIRCEA VLAD
Informaţii:
DAN BĂNICĂ

Şefi de departament:
OVIDIU PĂTRĂŞCANU: politic
ŞTEFAN CALIGA: internaţional
IOAN FRĂNCU: sport
Fotoreporter:
ALEXANDRU MINEA
Corectură:
FLORINA DUDĂU
Secretariat:
MIHAELA MANOLACHE
Documentare:
CONSTANTIN CEACU
Departament publicitate şi marketing:
MARIA CĂPĂŢÂNĂ
Difuzare: LUMINIŢA DAMIAN
Financiar, contabilitate:
ECATERINA BUCĂ,

Corespondenţi speciali:
SILVIA DUTCHEVICI,
ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL
SUA şi Canada
RADU PĂTÂRLĂGEANU
Germania
SERGIU KLEIN
Barcelona
Corespondenţi teritoriali:
SORIN GRECU - Cluj
TICU CIUBOTARU - Galaţi
VIRGIL COSMA - Iaşi
TOMA EDUARD DINU - Iaşi
SIMION SANDU BORBEANU
Hunedoara
NICU VRÂNCEANU - Bacău
COSTEL IONESCU - Braşov
MĂLIN DUMITRIU - Alba
VASILE VASILICA - Alba
IONEL BOTEA - Caraş Severin
FLAVIU BREZEANU - Brăila
FLORIN RĂDULESCU - Vrancea
MIHAI ENCIU - Slobozia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava
AUREL TEODORESCU - Argeş
MARIN TRAŞCĂ - Olt
DIANA MUNTEANU - Prahova
CĂTĂLIN POPESCU - Prahova
MIHAI BARBU - Valea Jiului
GHEORGHE TUDORAN - Arad
DANTE M.C. SEDAN - Timiş
PANAIT STĂNESCU-BELLU – Timiş
VICTOR PIETREANU - Teleorman
SORIN CUCUREZEAN - Teleorman
IOAN GAVRILĂ - Tulcea
MICU DAN GRIG - Bihor
Redacţia şi administraţia: Calea Victoriei nr. 133, etaj 2, tel.: 6504125, fax: 6506444, 70179, Bucureşti, sector 1, Cont virament nr.: 4510501106 BCR filiala SMB.
Tehnoredactare computerizată: Raluca Bobic, Anca Firescu, Mihaela Ivan, Mariana Ionită
Tiparul executat la TIPOREX Calea Plevnei nr. 114, sector 1, tel: 637.71.96

CUPON DE ABONAMENT

Cititorii săptămânalului „Dreptatea" care doresc abonamente au următoarele posibilităţi:

a) Adresându-se redacţiei noastre din Bucureşti, Calea Victoriei nr. 133, etaj 2, sector 1, tel: 6504125, fax: 65046444, cont de virament: 4510501106, BCR - SMB. Se decupează talonul existent în publicaţie şi însoţit de mandatul poştal care atestă plata se vor trimite pe adresa de mai sus.

b) Adresându-se tuturor oficiilor PTTR din ţară, menţionând că săptămânalul „Dreptatea" figurează în catalogul RODIPET la poziţia 2129.

www.cnetiroposlu.ro

Conferinţa de presă săptămânală a PNŢCD

La deschiderea conferinţei, dl Radu Vasile, purtător de cuvânt al partidului, a anunţat că joi, 17 nov. 1994, la orele 13 în sediul din bdul Carol nr. 34, va avea loc conferinţa de presă a Convenţiei Medicilor Democraţi din România. ● În continuare, dl Radu Vasile a prezentat comunicatul Organizaţiei Muncitoreşti a PNŢCD privind a III-a Conferinţă Naţională a acesteia organizaţii ce a avut loc în zilele de 13 şi 14 noiembrie la Bucureşti şi a prezentat protestul PNŢCD faţă de acţiunile poliţiei din Galaţi (pe care a etichetat-o de altfel poliţie politică) care a contribuit în mod direct la agresarea fizică a unui consilier PNŢCD şi a doi ziarişti din presa independentă locală. ● Referindu-se la declaraţiile recente făcute de anumite sindicate din ţară, dl Radu Vasile a apreciat: **„Consider că este chiar o greşeală a unor ramuri din Confederaţia Sindicală Democratică de a se declara apropiate de CDR, deoarece sindicatele trebuie să-şi menţină independenţa, să fie în permanenţă opoziţie. Noi, desigur salutăm acest gest însă asemenea declaraţii trebuie bine cumpănite în însuşi interesul acestor sindicate".** ● Privitor la propunerile făcute de UDMR în sensul adoptării unei legi a învăţământului, purtătorul de cuvânt al PNŢCD a declarat: **„România este un stat naţional unitar. România trebuie să aibă o singură lege organică a învăţământului, deci este inadmisibil să existe două legi organice aşa cum propune UDMR. Dacă prevederile UDMR sunt concordante cu concepţiile noastre şi cu interesul naţional atunci vom fi de acord cu câteva modificări. Însă în cazul în care nu se va întâmpla aşa, nu vom accepta ca sistemul de învăţământ din ţara noastră să fie rupt în două. Considerăm naţionalismul o trăire sănătoasă a trecutului, a prezentului şi, mai ales, a viitorului, desigur un naţionalism tolerant şi nu unul extremist sau de paradă".** ● Dl Valentin Gabrielescu, secretar general al PNŢCD a făcut câteva referiri la problema minorităţilor aşa cum este pusă ea la Consiliul Europei: **„Dispoziţia Parlamentului European este ca problema minorităţilor să se rezolve într-un mod cât mai democratic, însă în proiectul Cartei minorităţilor am găsit unele expresii care sunt pentru noi ca români, intolerabile. Sigur, suntem de acord că trebuie să lucrăm pentru construirea unei Europe Unite, însă articolele din această Cartă, nu pot fi aplicate stereotip pentru toate ţările din Europa. Ni se cer concesii (facilităţi în limbile minorităţilor, autonomie locală) pe care ţări ca Franţa de exemplu nu au de gând să le facă. Şi mă întreb atunci, de ce trebuie tocmai noi să fim un exemplu pentru Europa?"** ● În încheiere, dl Radu Vasile a apreciat drept critică situaţia PDSR căruia sprijinul electoral îi este erodat în favoarea PRM şi a PSM, ultimul intrând într-o „vizibilă conservare pentru următoarele alegeri". PDSR este deci nemulţumit de propriii aliaţi, PUNR-ul prin atitudinea sa oscilantă, făcând o figură deosebită.

Ovidiu PĂTRĂŞCANU

Organizaţia de Femei a PNŢCD a fost remarcabil reprezentată la Bruxelles

Recent a avut loc la Bruxelles o întâlnire a Uniunii Europene Democrat Creştine, Secţia Femei.

La această reuniune a fost invitată şi Organizaţia de Femei a PNŢCD, care a fost reprezentată de către preşedinte sa, dna. Florica Raica, membră în Comitetul Director al Uniunii Europene Democrat Creştine, Secţia Femei. În cadrul dezbaterilor care au avut loc, dna. preşedinte Florica Raica a fost invitată să ia cuvântul spre a prezenta un tablou al situaţiei politice din România. În cuvântul său dna. Florica Raica a subliniat faptul că puterea susţine o activitate nedemocratică, încălcând Constituţia. Un guvern în continuă schimbare, alcătuit din persoane agreate de partidul majoritar, nesupus aprobării constituţionale a Parlamentului, foloseşte metode dictatoriale specifice vechilor administraţii comuniste.

Guvernul actual conduce ţara prin ordonanţe care reprezintă acte normative cu caracter de lege şi a căror aplicare se face fără prealabilă aprobare a Parlamentului.

Este o metodă care aminteşte de practicile regimului comunist, care obişnuia să emită decrete a căror ratificare se făcea la pachet, de către o instituţie fictivă intitulată Marea Adunare Naţionaală.

Referindu-se la viaţa de partid, dna. Florica Raica s-a oprit asupra rolului şi importanţei Organizaţiei de Femei a PNŢCD care militează pentru angrenarea femeii în viaţa politică, spre a o câştiga de partea democraţiei, în scopul instaurării, cu ajutorul ei, a unui regim democrat, cunoscută fiind marea pondere a acestui important segment electoral.

Pentru aceasta, Organizaţia de Femei a PNŢCD desfăşoară o activitate propagandistică şi se preocupă de viaţa de partid în sectoare specifice, orientate către integrarea pe orizontală şi pe verticală a femeilor în structurile PNŢCD.

Rezultatele acestei activităţi au permis atragerea unui electorat feminin care ar putea fi decisiv în obţinerea unui procent de 47% din voturile electoratului, cu credinţa că o intensificare a acestei acţiuni va permite la viitoarele alegeri, preluarea puterii de către actuala opoziţie, printr-o majoritate parlamentară, în care ponderea elementului feminin să fie notabilă.

Acest lucru va fi posibil deoarece femeia română reprezintă procentul cel mai mare de şomeri din ţară şi o conştientizare a elementului feminin asupra importanţei votului ce-l poate acorda, va permite o schimbare benefică în situaţia ei economică şi în reducerea numărului femeilor şomere.

În încheierea alocuţiunii sale, dna. preşedinte Florica Raica a exprimat gratitudinea pentru invitaţia primită şi a transmis doamnelor prezente, salutul femeilor din PNŢCD.

„Dreptatea"

A fost aleasă noua conducere a Organizaţiei Bragadiru, SAI, a PNŢCD

Dl. Cezar Stănescu

Duminică, la Bragadiru, SAI au avut loc alegerile în cadrul organizaţiei locale a PNŢCD. Au participat pe lângă membrii organizaţiei, dl deputat **Costel Păunescu**, dl **Sergiu Popescu**, secretar executiv al Biroului de Conducere al PNŢCD, dna **Ancuţa Oprea**, preşedintele organizaţiei PNŢCD Ştefăneştii de Jos, dl **Viorel Opranescu**, secretar al Organizaţiei comunale Chitila, dl **Dumitru Prodan**, vicepreşedinte PNŢCD al comunei Pantelimon şi dl **Nicolae Dincă**, vicepreşedinte PNŢCD al comunei Ştefăneşti.

În prezenţa a 124 de membri ai organizaţiei Bragadiru şedinţa – condusă de dna Oprea care a fost secondată de dl Păunescu – a debutat prin prezentarea curriculumului vitae al dlui **Cezar Stănescu**, unicul candidat pentru funcţia de preşedinte. S-a procedat apoi la vot, alegându-se preşedintele – **Cezar Stănescu**, vicepreşedintele – **Gheorghe Ştefan** (care de altfel este şi viceprimarul comunei), secretarul – **Gheorghe Petcu**, preşedinte de onoare – **Constantin Suliman**. Au fost aleşi ceilalţi membri ai Biroului şi Comitetului de conducere precum şi cei trei membri ai Comisiei de Cenzori.

Fiindcă Bragadiru este cea mai mare organizaţie de partid din SAI, delegaţia ce o reprezintă la Conferinţa Judeţeană a Organizaţiei PNŢCD este compusă din 15 persoane desemnate în timpul aceleiaşi şedinţe. (În general din această delegaţie după cum regulamentul o prevede fac parte preşedintele, preşedintele de onoare, vicepreşedintele, secretarul, consilierii judeţeni, consilierii locali şi un număr de membri stabilit în funcţie de mărimea organizaţiei).

Conferinţa Judeţeană va avea loc în 26 nov., locul desfăşurării urmând a fi stabilit în următoarele zile şi publicat de altfel şi în săptămânalul nostru. **(O.P.)**

A fost ales noul Colegiu de conducere al Asociaţiei Preşedinţilor Consiliilor Judeţene din România

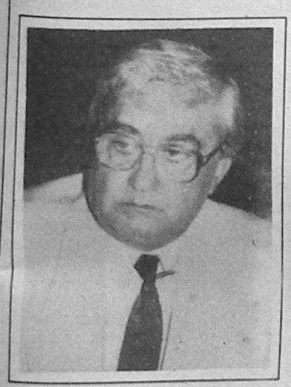

Dl. Tudor Pamfil

Săptămâna trecută la Sibiu a avut loc adunarea generală a Asociaţiei Preşedinţilor Consiliilor Judeţene din România. În cadrul adunării a fost ales prin vot secret noul Colegiu de conducere, care are următoarea componenţă: preşedinte - Dl. **Romeo Trifu** - Sibiu, din partea Partidului Democrat, vicepreşedinţi: dl. **Viorel Coifan**, Timiş, PNL, dl. **Victor Halmajan**, Sălaj, PDSR, secretar general dl. **Ioan Onisei**, Neamţ, PD, membri dl. **Ioan Ştefan**, Brăila, independent, dl. **Arpad Orban**, Covasna, UDMR şi dl. **Pamfil Tudor**, SAI PNŢCD.

Reuniunea APJCR consideră ca prioritare pentru amplificarea procesului de reformă o serie de aspecte dintre care cele mai relevante sunt: instituţionalizarea unei comisii permanente care să dezbată şi să concentreze acţiunile de descentralizare şi realizare a unei autonomii locale reale; adoptarea de urgenţă a Legii finanţelor publice locale, a Legii patrimoniului public şi privat de interes local, a Legii privind statutul funcţionarului public; efectuarea demersurilor necesare pentru abrogarea sau modificarea unor ordonanţe şi hotărâri de guvern care nu sunt în acord cu Constituţia şi cu Legea administraţiei locale.

Conducerea APJCR este mandatată totodată să se adreseze principalelor instituţii ale statului pentru a solicita rezolvarea de urgenţă a aspectelor prezentate mai sus.

Ovidiu PĂTRĂŞCANU

Încă o recunoaştere a valorilor noastre

Vicepreşedintele Filialei Covasna a PNŢCD, cunoscutul actor şi regizor **Sebastian Comănici**, a montat la Teatrul „Andrei Mureşanu" din localitatea Sf. Gheorghe spectacolul cu piesa „Ultima noapte" de Gabriel Arout, în care domnia sa joacă şi unul din rolurile principale. Spectacolul a fost remarcat de directoarea Teatrului „Poesis" din Bruxelles, cu ocazia festivalului „Atelier" desfăşurat la Sf. Gheorghe. Domnia sa a lansat invitaţia prezenţei trupei teatrale româneşti la Bruxelles, cu prilejul organizării unei săptămâni teatrale româneşti de către teatrul „Poesis", începând cu data de 6 decembrie 1994.

Suntem mândri de realizarea domnului Sebastian Comăneci şi îi urăm mult succes în continuare în nobila sa misiune artistică.

PREŞEDINTELE FILIALEI PNŢCD COVASNA
Dr. Eugen CLINCIU

Anunţuri ● Anunţuri ● Anunţuri ● Anunţuri

■ Marţi, 22 noiembrie 1994, orele 17, la sediul central al PNŢCD, corpul B, va avea loc conferinţa cu tema: **„Conştiinţa socială şi dezvoltarea personalităţii"** prezentată de dr. medic **Mihai Baican**, director al Clinicii de recuperare neurosomatică, Wilkenberg - Germania.

■ Convenţia Medicilor Democraţi din România anunţă că joi, 17 noiembrie 1994, orele 13 va avea loc conferinţa de presă lunară la sediul CMDR din bdul. Carol nr.34 sector 2. Sunt invitate presa, radioul şi televiziunea. Cu acest prilej, dl. dr. **Coriolan Brad**, din Germania va conferenţia pe tema **„Avantajele şi dezavantajele medicinei particulare"**.

INTERPELARE

Domnule Președinte,
Doamnelor și domnilor senatori,
Stimați reprezentanți ai Guvernului,

Interpelarea o adresăm domnului prim-ministru Nicolae Văcăroiu.

Este bine cunoscut de către fiecare dintre noi că prefectul județului este reprezentantul Guvernului în plan local, în baza articolului 122, alin. 2 din Constituție. De asemenea, în baza aceluiași articol, alin. 4, prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, un act al Consiliului județean, al Consiliului local și al primarului, în cazul în care consideră actul ilegal. Actul atacat este suspendat de drept.

Calitatea și rolul prefectului în organizarea, administrarea și obținerea de rezultate bune sau cel puțin satisfăcătoare, în activitățile specifice în plan local județean, sunt esențiale. În acest sens am să mă refer la situația gravă din punct de vedere economic și la starea de spirit alarmantă în care se află județul Timiș.

Numirea de către guvern în fruntea județului Timiș, ca prefect, a domnului Ioan Pașcu a fost neinspirată și total nefericită pentru populația județului, acționând vădit prin tot ce a întreprins împotriva intereselor județului Timiș.

Vă amintim, domnule prim-ministru, că prefectul Ioan Pașcu a fost contestat, în numele majorității populației timișene, prin parlamentarii opoziției, înainte de confirmarea acestuia, pentru incompetență, pentru incorectitudini în activitate, pentru manifestare și atitudine dușmănoasă împotriva revoluționarilor timișoreni, în zilele Revoluției din Decembrie 1989 la Întreprinderea „Optica" din Timișoara și în decembrie 1993 la protestele acestora din fața Prefecturii.

În funcția de prefect a domnului Pașcu, una din principalele sale activități a fost și este atacarea în contenciosul administrativ a hotărârilor și deciziilor Consiliului județean Timiș și ale Consiliului local al municipiului Timișoara, contestând, în majoritatea cazurilor nejustificat, legalitatea deciziilor și chiar „oportunitatea" lor, încălcându-se astfel prevederile Legii de organizare a administației locale nr. 69/1993. Numai de la înființarea Curții de Apel Timișoara, în august 1993, Prefectura Timișoara a fost implicată în 44 de procese.

Prefectul Ioan Pașcu a atacat în contenciosul administrativ toate intențiile de asociere ale Consiliului județean Timiș sau municipal Timișoara cu firme din străinătate sau cu agenți economici locali, blocând orice inițiativă ce ar fi putut contribui la dezvoltarea economică a județului.

Scandalos apare, printre alte acțiuni obtuze ale prefectului, atacarea în contencios a hotărârii Consiliului județean de schimbare a denumirii unor străzi și piețe din Timișoara, care purtau nume de foști comuniști. De asemenea, a atacat în contenciosul administrativ hotărârea Consiliului județean Timiș de a crea „Uniunea de promovare economică Banat" împreună cu județele Arad și Caraș-Severin, organism ce ar pretinde sprijinirea financiară de către landul german Renania de Nord – Westfalia și accesul la ample proiecte economice europene. Cu toate că Agenția Română de Dezvoltare susține acest proiect, iar Germania a oferit pentru această acțiune 1,1 milioane mărci germane, prefectul de Timiș a refuzat semnarea proiectului, dovedind o crasă nepăsare pentru binele public, pentru folosul locuitorilor acestor județe.

Prefectul Pașcu este împotriva privatizării. Din august 1993 nu s-a mai distribuit nici un certificat de proprietate pentru grădinile aferente caselor din intravilan, din 7.300 care mai rămaseră de distribuit.

Prefectul de Timiș a stopat elucidarea scoaterii ilegale a 17.101 hectare arabile din circuit, cu destinația pășune, acțiune coordonată de domnul Ioan Roșca, directorul Trustului I.A.S. Timiș, pe motiv că pentru pășune nu se stabilește plan de producție. Prin această acțiune județul Timiș a fost păgubit de circa 85.000 tone de grâu, pentru cei doi ani 1993, 1994, ceea ce corespunde la 14,5 miliarde lei.

Prefectul Ioan Pașcu promovează o politică de cadre neprincipială, ceea ce creează multe nemulțumiri, iar ca directă consecință perturbă buna desfășurare a complexei activități.

Domnule prim-ministru,

Din aceste câteva exemplificări prezentate se desprinde situația gravă în care prefectul Ioan Pașcu a adus județul Timiș în doi ani și continuă, prin acțiuni ce demonstrează incompetență și rea credință, să creeze stări de nemulțumire și suferințe populației timișene. Această populație cunoscută cu simț civic renumit deja, chiar peste hotarele țării, ca SPIRIT AL TIMIȘOAREI, nu va accepta să-i fie încălcată demnitatea și nu va înțelege să fie condusă în continuare de actualul prefect.

Aceste considerente au determinat principalele organizații județene ale partidelor din opoziție (C.D.R., P.N.L., P.D., F.D.R. și un număr de 7 asociații aparținând societății civile) ca în ziua de 24 octombrie a.c. să decidă asupra unui

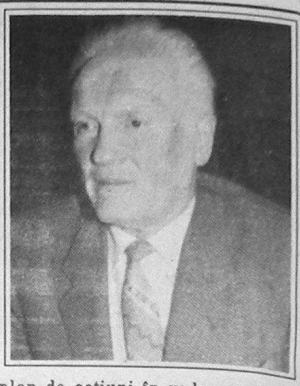

plan de acțiuni în vederea salvării situației județului Timiș de la efectele economice nefaste ale dictaturii administrative impuse de actualul prefect.

Vă solicit, domnule prim-ministru, în numele senatorilor semnatari ai acestei interpelări, să analizați conținutul demersurilor ce vi s-au mai adresat de către parlamentarii de Timiș, al semnalelor din presă și al prezentei interpelări și să înțelegeți necesitatea demiterii de urgență din funcția de prefect a domnului Ioan Pașcu ca o măsură înțeleaptă și îndreptățită față de realitatea creată în județul Timiș.

Tănase P. TĂVALĂ, senator PNȚCD
Ioan Păun OTIMAN, senator PAC
Ioan MARCU, senator PDSR

ÎNTREBARE

Pentru: Dl. Liviu Maior – Ministrul Învățământului

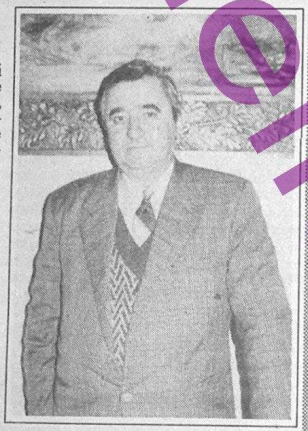

În ultimii ani foarte mulți participanți la concursurile pentru ocuparea postului de profesor suplinitor sau învățător suplinitor, sunt nemulțumiți de felul cum se organizează aceste concursuri. La aceste concursuri se prezintă și proaspeți absolvenți ai învățământului universitar, care primesc note foarte mici, și în consecință nu reușesc. Acest lucru le creează impresia că concursul este organizat în mod formal, reușiții fiind cunoscuți probabil înainte de concurs. La o întâlnire între sindicatele din învățământ și parlamentarii din județul Bacău dl. profesor Dobrotă Ionel din municipiul Onești a ridicat această problemă și ne-a înmânat și un memoriu legat de ea.

Cu respect, vă întreb ce măsuri preconizează să ia Ministerul Învățământului în viitor privind corecta desfășurare a acestor concursuri?

Deputat PNȚCD,
Ion CORNIȚA

ÎNTREBARE

Pentru: Dl. VIOREL HREBENCIUC, secretarul general al guvernului

Prin prezenta doresc a-i reaminti în mod serios dlui Viorel Hrebenciuc că aștept încă un răspuns serios și complet la întrebarea ce i-am pus-o la 12 septembrie a.c. despre niște stări de lucruri negative, unele chiar cu posibile incidențe penale, existente în comuna Domnești din județul Argeș și rezolvarea lor în spiritul adevărului, dreptății și legii, ce trebuie să guverneze statul de drept care se vrea a fi azi România. S-au scurs șase săptămâni de când am pus respectiva întrebare, dar nu m-am ales până acum decât cu tăcerea nejustificată a dlui Hrebenciuc care uită totuși, fără drept, că întrebarea respectivă i-a fost adresată de la microfonul Camerei Deputaților, iar eu nu fac parte din acea branșă a gazetarilor pe care dânsul obișnuiește să-i ignore. Motiv pentru care reiterez integral cele solicitate în septembrie și-i învederez dlui Hrebenciuc să-mi comunice răspunsul scris cuvenit, cu privire la toate problemele pe care i le-am supus atenției în întrebarea mea.

Deputat PNȚCD
Sergiu RIZESCU

ÎNTREBARE

Pentru: Dl. Ministru al Industriei și Resurselor, DUMITRU POPESCU și Dl. Ministru de Interne, DORU IOAN TĂRĂCILĂ

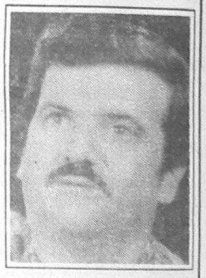

În urmă cu o lună am adresat d-lui ministru Doru Ioan Tărăcilă o întrebare în legătură cu măsurile pe care intenționează să le ia împotriva fenomenelor de trafic de arme și depozitare de mari cântități de benzină în gospodăriile populației din satele de pe Dunăre din județul Caraș Severin, fenomene ce au apărut pe fondul activității de contrabandă cu benzină peste Dunăre.

Constat că unele măsuri pe care le-a luat atât domnia sa cât și Ministerul Industriei și Resurselor stârnesc un violent protest al populației pe care vi-l transmit cu această ocazie.

Aceste măsuri sunt două:

– înființarea de filtre permanente (5 între Reșița și Berzeasca) unde toate autoturismele sunt verificate de polițiști într-un stil asemănător milițienilor de pe vremea lui Ceaușescu. Aceleași autoturisme sunt verificate uneori și de către persoane civile care nu se prezintă sau legitimează. Toți întreabă dacă ai benzină, dar în final autoturismul este controlat în detaliu și acolo unde evident nu se poate depozita benzină.

Într-o călătorie făcută în zonă în care nu am scăpat de aceste filtre, la filtrul din localitatea Pescari polițiștii mi-au controlat mașina în timp ce la 50 m în aval bărcile cu butoaie de benzină păraseau malul Dunării în direcția Jugoslavia.

Când le-am arătat polițiștilor acest lucru mi-au spus că de paza graniței se ocupă grănicerii.

– Vânzătorii de benzină din zonă (de stat și particulari) mi-au spus că rafinăriile livrează către județul Caraș Severin benzină cu restricții cantitative din ordinul primit de la Guvern. Această măsură, probabil luată cu scopul restrângerii activității de contrabandă cu benzină peste Dunăre, se răsfrânge negativ asupra populației de rând care nu face contrabandă și care este silită în aceste împrejurări să stea la cozi zile întregi, în timp ce traficanții de benzină se aprovizionează cu cisterne direct de la rafinării.

Întrebare:

Ce măsuri veți lua pentru a scuti participanții la traficul rutier de tratamentele la care sunt supuși din partea polițiștilor, și ce veți întreprinde pentru îmbunătățirea aprovizionării cu benzină a județului Caraș Severin?

Deputat PNȚCD,
Cornel Sturza POPOVICI

O vizită utilă, cu rezultate remarcabile

Recent, dl. Liviu Petrina, Președintele Fundației Gratis Pro Deo, membru al Delegației Permanente a PNȚCD, a făcut o vizită în Anglia, unde a avut contacte utile cu diverse instituții.

La Organizația Amnesty International s-a întâlnit cu D-na Nicola Duckworth din Secretariatul Internațional care se ocupa de cazul Ilașcu. Amnesty International a publicat două materiale dedicate protecției patrioților români încarcerați ilegal la Tiraspol. Dl. L. Petrina a informat despre ultimele evoluții și despre situația dramatică în care se află acest apărător al democrației și drepturilor omului.

A avut o convorbire cu dl. Ivan Fiser, care se ocupa de România. La Secția Internațională a Partidului Conservator (de guvernământ) dl. Petrina a fost primit de d-na Jadranka Porter, coordonator pentru Europa Centrală și de Est. A avut loc o convorbire privind evoluția situației politice din România și colaborarea dintre cele două partide.

Dl. Liviu Petrina a fost primit de dl. Madron Seligam, conservator, membru de onoare al Parlamentului European, inițiatorul unui program de sărbătorire a celei de a 50-a aniversări a terminării războiului, în 1995, într-o manieră nouă, fără discriminarea „învingător" contra „învins". Acțiunea, primită, în primăvară, cu interes deosebit de dl. senator Ioan Alexandru, urmează a fi promovată și în cadrul Parlamentului României.

La Asociația Britanică pentru Europa Centrală și de Est, dl. Petrina a fost primit de directorul Alan Brocke Turner, ambasador, cu care a discutat o serie de acțiuni de dezvoltare a relațiilor româno-britanice.

Biroul de presă
al Fundației Gratis Pro Deo

Arhiva Gratis Pro Deo

Majestatea Sa Regele Mihai I de România a fost sărbătorit la Geneva

Ziua onomastică a Majestăţii Sale Regele Mihai I a fost sărbătorită de românii refugiaţi în Europa dar şi din România în ziua Sfinţilor Arhangheli – marţi 8 noiembrie la reşedinţa Familiei Regale române de la Versoix.

Încă de la ora 17 pe strada reşedinţei ca şi pe cele înconjurătoare nu se mai putea găsi, decât cu mare greutate un loc de parcare pentru automobilele care au adus din multe oraşe ale Elveţiei ca şi din ţările apropiate, pe iubitorii dornici să prezinte omagii şi felicitări. Printre cei din ţară s-a remarcat prezenţa tinerilor aflaţi la studii sau cu alte obiective la diverse organizaţii sau fundaţii internaţionale din Elveţia.

La ora programată,17,45, mulţimea în frunte cu copii de şcoală primară aduşi de tinerii părinţi au intrat în curte cântând minute în şir „Mulţi Ani Trăiască".

Majestatea Sa Regele, Majestatea Sa Regina Ana şi Principesele Regale, Margareta şi Sofia, primeau urările dând mâna cu fiecare vizitator.

Aceştia – mulţi cu lacrimi în ochi – erau bucuroşi că aveau prilejul, unii pentru prima oară, să-şi prezinte respectul şi dragostea pentru cei care prezintă legitimitatea istorică şi speranţa de redresare a României. În numele celor prezenţi şi al Uniunii Foştilor Deţinuţi Politici din România, cu sediul la Geneva, a luat cuvântul subsemnatul:

Sire,

Astăzi la sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, de ziua onomastică a Majestăţii Voastre, am venit la reşedinţa Voastră de la Versoix, români din Elveţia, Franţa, Italia, Germania dar şi din România, să ne reamintim că la 8 noiembrie 1945, adică exact acum 49 de ani, deşi Ţara era ocupată de trupele sovietice, românii s-au adunat în Piaţa Palatului Regal din Bucureşti, spre a-şi manifesta dorinţa de libertate, ca şi dragostea ce Vi-o purtau. Ambele s-au concretizat în acel ameţitor strigăt de speranţă al imensei mulţimi: „REGELE ŞI PATRIA" pe care noi cei care am fost prezenţi acolo, nu-l vom uita niciodată.

Mai apoi acesta s-a transformat, cu ocazia vizitei pe care aţi făcut-o de Paşti în 1992, împreună cu Regina Ana, în istoricul apel: „MAJESTATE NU PLECA, ASTA ESTE ŢARA TA", rostit de sutele de mii de români ce V-au întâmpinat.

Împiedicarea de către neo-comunişti, la 7 octombrie trecut de a veni în Ţara în care V-aţi născut, Aţi domnit şi Aţi reinstaurat democraţia, dovedeşte că au o teamă atât de mare de legitimitatea istorică pe care o reprezentaţi, încât nu se dau la o parte de la nici o fărădelege, inclusiv de la încălcarea propriei lor constituţii. Dar de ce le este teamă nu vor scăpa, fiindcă dacă un preşedinte de stat ales se referă la ideologii politice, Regele întruchipează întreg poporul român cu tradiţiile sale.

În ultimile zile am aflat că oraşul martir Timişoara, prin Consiliul Municipal, Vă invită din nou să participaţi la comemorarea evenimentelor din 17 decembrie 1989. Deci poporul, prin reprezentanţii săi aleşi în mod democratic, persevorează şi Vă aşteaptă.

Astăzi, la Bucureşti în aceeaşi Piaţă, tineretul manifestează ca şi în anul 1945.

Alături de ei, de milioanele de concetăţeni din ţară, din Basarabia, din Bucovina ca şi din refugiu, în aceste momente de sărbătorire a zilei Majestăţii Voastre, rugăm pe Dumnezeu să Vă dăruiască viaţă lungă şi sănătate, şi să Vă ajute ca împreună cu Majestatea Sa Regina Ana şi Familia Regală, să reveniţi acolo unde Vă este locul: în România.

Să trăiţi întru Mulţi Ani! Trăiască Regele!

Preotul Adrian Diaconu – Geneva – în numele Bisericii, s-a referit la semnificaţia sărbătorii creştineşti din ziua aceasta, arătând ca Majestatea Sa poartă numele Arhanghelului Mihail şi ca uns al lui Dumnezeu rămâne domnitor al poporului român.

S-au cântat apoi rugăciunea Tatăl Nostru, Mulţi Ani Trăiască, Hora Unirii şi la sfârşit s-a intonat Imnul Regal.

Între timp se clama în cor şi cu entuziasm: „Regele şi Patria", ca la 8 noiembrie 1945 şi acel strigăt neuitat al sutelor de mii de români care L-au întâmpinat pe Rege cu ocazia vizitei făcute de Sfintele Paşti din 1992: „Majestate nu pleca, asta este Ţara Ta".

Majestatea Sa Regele, emoţionat de dragostea şi entuziasmul celor prezenţi, a mulţumit tuturor, exprimându-Şi încrederea că Dumnezeu va ajuta poporul român să găsească drumul cel drept şi oamenii care să-l scoată din imensele greutăţi prin care trece, nu din vina sa.

Apoi, Familia Regală s-a întreţinut cu vizitatorii, s-au făcut fotografii şi după ce s-au servit prăjituri româneşti pregătite de româncele din Geneva, s-a închinat o cupă de şampanie în cinstea Regelui nostru.

Întâlnirea s-a terminat într-o atmosferă de entuziasm şi de încredere deosebită în viitorul Patriei şi al Monarhiei Române.

Dumitru IONESCU
Geneva – 8.11.1994

Micii paşi către marea dictatură a lui Ion Iliescu (II)

România Iliescului prezintă un caz singular şi prin aceea că executivul posedă un ziar propriu, „Vocea României", suportat din buzunarul cetăţeanului, fie el şi împotriva puterii. Demn continuator al „Glasului Patriei" din „epoca ceauşistă" poartă şi în acest fel directivele despotului luminat, cum îi plăcea Iliescului să se creadă. Să adăugăm stipendiata Fundaţie Culturală Română cu a sa controversată dar stipendiată publicaţie „Dilema", faptul că în vizitele sale de lucru, continuatoare ale stilului prezidenţial precedent, ca şi în tot mai numeroasele sale turnee în străinătate, actualul preşedinte târăşte după el, dar pe banii contribuabilului, o liotă întreagă de ziarişti proguvernamentali, adevăraţi prozatori de curte, banii risipiţi de duetul Sorescu & Ungheanu la Ministerul Culturii, organism guvernamental care reluând linia ceauşistă a desfiinţat şi Direcţia Monumentelor şi Siturilor istorice dar creează şi recreează sinecure pentru barzii şi activiştii din trecut şi ne vom întregi imaginea asupra pretinsei libertăţi a presei din ţară.

Încet, dar sigur, regimul semiprezidenţial al fostului primsecretar judeţean de partid s-a transformat în fond, în realitate într-unul prezidenţial, cu forme vizibile şi accentuate ale tendinţei dictatoriale, regimul în care s-a format, a activat şi s-a complăcut fostul nacealnic al tineretului, al cărui rol în reprimarea mişcărilor studenţeşti din 1956 - 57 îşi aşteaptă şi astăzi clarificarea, fiind singurul pe care l-a cunoscut şi pe care, în condiţii noi, vrea şi a început să-l restaureze.

Prima condiţie a restaurării dictaturii a constituit-o păstrarea şi rechemarea cadrelor experimentate din dictatura precedentă, sarcină de partid şi de stat, realizată în primă urgenţă şi consolidată în cei cinci ani scurşi de la evenimentele controlate şi exploatate din decembrie 1989. Mai rămânea problema proprietăţii, cea privată constituind un ferment al libertăţii, pavăză faţă de atotputernicia statului ce nu poate fi totalitar într-un regim de economie liberă, de piaţă, în care proprietatea personală să fie nu ocrotită, cum formal se pretinde, ci garantată. Ce s-a schimbat în materie de proprietate în perioada celor cinci ani, de când Iliescu a devenit un alt mare timonier? Celor care au posedat şi muncit pământul, sau urmaşilor acestora, nu le-a fost restituită decât o fărâmă din ce a avut, cel mai adesea fără forme care să perfecteze această operaţie şi deseori atribuindu-li-se parcele ce nu aveau nimic în comun cu fostele gospodării particulare. Primarii la sate au rămas în mare parte fostele cadre sovhozo-colhoznice, instituţii importate aidoma din Uniunea Sovietică, unde triumfase colectivizarea şi etatizarea stalinistă. Ţăranii nu au primit şi nu primesc credite, sunt lipsiţi de utilajele necesare şi trebuie să plătească sume disproporţionate fostelor SMT-uri ce au avut grija să-şi schimbe firma, uneori şi proprietarul, cel actual fiind în astfel de cazuri, cel mai adesea un reprezentant şi beneficiar al fostei nomenklaturi, actuala mafie.

În materia proprietăţilor imobiliare regimul Iliescu a adoptat o atitudine bolşevică, refuzând să înapoieze ceea ce fusese luat cu japca, naţionalizat, expropriat, confiscat sau supus unor vânzări silite contra unor preţuri derizorii, de câteva ori depăşite prin chiria încasată de către statul comunist şi continuatorul său, în baza decretului ceauşist nr.223 din 3 decembrie 1974, păstrat intangibil de către Iliescu & Co pentru toată perioada 1974 - 1989, adică mai bine de 15 ani de aplicare în spirit şi literă bolşevică.

Înfiinţarea unor firme particulare s-a făcut în cea mai mare parte în beneficiul celor care au deţinut funcţii de răspundere sub Ceauşescu şi care prin abuzuri şi corupţie au tras mari beneficii şi în perioada comunistă declarată ca atare. În schimb, giganţi industriali, neproductivi şi cel mai adesea poluanţi, au fost menţinuţi cu sacrificiul plătitorilor de impozite, cu dublul scop, populist pe de o parte, iar pe de altă parte pentru că o masă a mâinii de lucru concentrată teritorial şi dependentă de bunul plac al stăpânirii proprietară este mult mai uşor de manipulat şi dirijat.

La un pol subvenţii, în cel mai bun caz chirii simbolice, la celălalt şicane continue, impozite mari şi chirii tot mai prohibite, iată modul în care se intră în al doilea cincinal iliescian în acest sector.

***

Stilul lui Iliescu este moştenit de la predecesori, este unul exclusivist, dictatorial, aşa cum îi este formaţia. Înţelegând până la un punct că nu poate depăşi sfera unui dictator mărunt în devenirea ce-i corespunde tendinţelor şi înclinaţiilor, aşa cum la Timişoara şi Iaşi era vasalul lui Ceauşescu, cel care până la urmă îl miluise cu direcţia uneia din cele mai mari edituri din Republica Socialistă România, Iliescu a dat fuga la Înalta Poartă moscovită spre a-i exprima personal din şi în numele poporului care nu-i dăduse acest mandat, vasalitatea faţă de Uniunea Sovietică. Bolşevic în fond, dictator în convingeri, actualul lider de stat şi în fapt şi de partid înţelege să-şi desfăşoare activitatea trecând prin etape tactice către scopul strategic final: acapararea puterii la modul total, dar îmbrăcată într-o haină de camuflaj.

Să nu-i căutăm accente patriotice celui crescut la sursă în spiritul proletar. Să nu-i căutăm convingeri democratice celui care nu a crezut, nu crede în democraţie şi la urma urmei nu a cunoscut-o prin experienţă personală. Să nu-i căutăm umanism celui care a adus hoardele minereşti spre a lovi în opoziţie, în primul rând în tineri, din care mulţi erau gata să-şi dea viaţa pentru libertate la 22 decembrie 1989. Să nu-i căutăm accente pentru adevăr şi legalitate celui care ascunde cu bună ştiinţă aspectele loviturii de palat din urmă cu cinci ani şi care a acoperit şi ororile de la Măgurele din iunie 1990, orori ce amintesc pe cele de la închisorile comuniste din Piteşti şi Gherla.

Să-i numărăm dar şi să-i oprim cu mijloace legale, prin vot în primul rând , paşii actuali către dictatura de mâine, lustruită la suprafaţă, de concepţie bolşevică în fond.

Constantin MAREŞ

Scepticul incurabil

... De ce minţi, băiatule?

Funcţia minciunii fiind aceea de a crea o situaţie pozitivă dintr-una cam încurcată, eventual de a restabili un echilibru ameninţat – printr-o faptă rea –, mincinosul se poate dovedi diletant, profesionist sau maestru, după frecvenţa aplicaţiei, rafinamentul mijloacelor şi, mai cu seamă, gradul de reuşită al demersului, cum îi zice în zilele noastre.

Un mincinos de talie minte cum respiră, minte în dublete, în triplete, în jerbe, minte de nevoie dar şi din pur viciu, în toate anotimpurile, la toate ceasurile zilei şi, de ce nu, chiar în somn. (De exemplu, în această stare îşi poate minţi coşmarele, transformându-le în vise trandafirii). Dacă dispune de putere de convingere, de magnetism şi de oarecare demonie, poate ajunge cât de sus, minciuna sa devenind act public de guvernământ, deasupra moralei sau într-un anume acord secret cu aceasta. De unde şi opinia, discutabilă, că se poate minţi pentru o cauză nobilă, pură...

Într-o foarte înaltă situaţie se află, de un număr însemnat de ani, dacă îi adăugăm şi pe cei ai comunismului, actualul preşedinte al republicii, politician tomnatic, cu înşelător aspect mic-burghez, facondă verbală, anumită iuţeală în mişcări, gestică a mâinilor de tăietor de felii şi cu o solidă reputaţie de mincinos. De mincinos politic. Facem această precizare întrucât, în afara slujbei sale, insul prezintă un interes redus, descurajând anecdota şi chiar indiscreţia. Ca pasager în troleibuz, la ore de vârf, ar atrage atenţia cel mai mult prin pălăria tuflită.

În calitatea sa recunoscută de mincinos politic – căci nu venim cu o noutate –, are vechime, experienţă, poate şi un strop de cultură în materie. Talent, însă, n-are. Ceea ce, în orice profesiune, specialitate e trist. Din naştere sau prin uzură – faptul e lipsit de importanţă – dl. Iliescu este un mincinos neînzestrat, pe care imaginaţia nu-l ajută, consilierii nici pe atât. Aducem vorba de ei căci, atunci când se exprimă spontan, prima figură a Puterii ori spune enormităţi ori repetă minciuni vechi, omologate. Iar împrejurările îl silesc să mintă des, în ţară şi în străinătate, faţă cu orice soi de public căruia îi serveşte nediferenţiat aceleaşi gogoşi, eroare gravă în ordinea celei mai elementare conştiinciozităţi profesionale – atunci, mai cu seamă, când minciuna devine o profesie.

Pe post de Talleyrand al Carpaţilor, dl. Ion Iliescu a afirmat astfel, de curând, uitând că publicul nu era alcătuit din activişti reactivaţi, că venirea la Bucureşti a minerilor se aseamănă cu aceea a agricultorilor protestatari, la Paris. Procedând în acest fel s-a dovedit un comparatist foarte slab şi un psiholog de duzină. A mai afirmat, tot atunci şi în faţa aceluiaşi public nedâmboviţean, că minerii pot reveni. Aici, a minţit prin omisiune, căci minerii pot reveni, într-adevăr, şi anume cu aceleaşi sentimente la adresa dânsului ca şi ultima oară.

Ceauşescu, în grandomania lui, în încăpăţânarea obtuză de a nu lua act de realităţi şi chiar în senilitatea ce-i paraliza reflexele, nu era un mincinos, ci un dictator dur, decis, dintr-o bucată, obişnuit să poruncească şi să continue s-o facă. Urmaşul lui la preşedinţia republicii, nici despot, nici luminat, se exercită în arta dificilă a travestirii adevărului, în speranţa unor puteri hipnotice care nu poposesc la mincinoşii de rând, într-o societate care numai de mincinoşi nu duce lipsă.

Barbu CIOCULESCU

Apel către români şi românce

În urma celor petrecute în UMRL, am primit numeroase scrisori de la oameni cu dragoste de ţară, aflaţi departe de ţară, dar şi din ţară. Prin schimbările produse, oamenii au un sentiment de îngrijorare şi cer nu numai explicaţii, ci şi dialog. Ei simt nevoia să-şi descarce sufletul, să audă o vorbă bună, o vorbă de încurajare.

Mai înainte de toate, românii şi românce din exil simt nevoia să întreţină legături în cele mai bune tradiţii româneşti, aşa cum am crescut de copii în sânul familiilor noastre.

Cu toţii visăm la o Românie înfloritoare şi prosperă!

Prin aceste cuvinte îi chem pe aceia care sunt însufleţiţi de sentimente cu adevărat democratice, care resping atât radicalismul de dreapta cât şi pe cel de stânga, care resping şovinismul şi ura de rasă, să mi se adreseze telefonic sau prin scrisori.

Vreau să se ştie că în aceste momente dureroase nu se pune problema nici unei dezbinări sau polemici cu nimeni!

La aceste consultări este binevenită participarea oricărei persoane de bună credinţă, indiferent de opinii politice, religie sau apartenenţă etnică. Aceasta trebuie să fie ţinuta noastră în faţa lumii civilizate.

Să nu uităm de unde am plecat şi să nu ne dezrădăcinăm!

Să dăm un nou impuls, o nouă viaţă, legăturilor dintre noi, fără veleitarism, nici unul dintre noi nefiind mai egal decât celălalt.

Să dăm un exemplu de ceea ce poate fi seriozitatea şi bunul simţ al românului în momente tragice.

Este o chemare care vine din adâncul inimii, cu caldă dragoste faţă de voi toţi şi cu netărmurită speranţă.

Apelez la sufletele voastre!

Iar pentru sărbătorile ce ne stau în faţă, vă urez un Crăciun fericit, speranţă şi ajutorul lui Dumnezeu în cântecul colindelor noastre strămoşeşti, cu gândul la cei de acasă, la glia noastră! Chemarea mea se îndreaptă atât către românii şi românce din Europa, cât şi către cei din ţară şi de peste ocean. Suntem aceiaşi!

Al vostru,
Radu Pătârlăgeanu
Pentru grupul de iniţativă Alianţa Bürger Allianz
Berchenstrasse
78532 Tuttlingen
Telefon (07461) 2004
Germany

Reflexii asupra democraţiei creştine

Rămânem ferm ataşaţi principiilor noastre (II)

În actualul climat care domneşte în ţară şi care este dominat – pe fondul sărăciei generale – de intoleranţă şi corupţie (unde este oare umanismul pe care şi-l arogă cei care dau lecţii de democraţie?!) ţelurile noastre par a fi îndepărtate şi greu de atins.

Dar credinţa profundă în ziua în care dreptatea şi adevărul îşi vor câştiga, până la urmă, dreptul la existenţă şi în România, ne mobilizează să ducem mai departe idealurile înaintaşilor, la fel de actuale şi azi.

De aceea nu putem şi nici nu dorim să excludem dialogul dus în termeni civilizaţi. Dacă declaraţiile de intenţie sau unele manifestări publice nu sunt totdeauna edificatoare, dialogul responsabil poate însemna o punte aruncată, cu precauţie, chiar peste prăpastia convingerilor divergente.

Dar drumul de la dialog la colaborare efectivă şi mai departe, la compromis, este lung. De multe ori, pasul făcut, civilizat şi responsabil, de către noi, când am fost solicitaţi sau când am avut chiar noi iniţiativa, a rămas fără consecinţe practice. Preţul colaborării ar fi fost prea mare. Să renunţăm la principiile înscrise în cartea de aur a istoriei Partidului? Am mai fi Noi, oare?

Nu am uitat încă, campania pur publicitară, de imagine – a unui partid aparent afabil, deschis cooperării – în lumina „grandorii şi a mărinimiei" celui mai tare pe care a dus-o în urmă cu câteva luni, PDSR. Larg mediatizate, întâlnirile şi convorbirile cu partidele din opoziţie n-au servit practic la nimic. Cafele, apă minerală şi câteva strângeri anemice de mână. Totul asortat cu zâmbete de protocol. Cam atât. Şi imediat după aceea, în vară, guvernul şi-a reluat ofensiva pentru a atrage privatizarea şi a acapara agricultura. De casele naţionalizate ce să mai vorbim. Sunt ca şi luate. Tot de stat. Adică de dumnealor. Ce privatizare, care proprietate, stat de drept, de ce? Chiar şi unele partide din opoziţie care, cât de cât au mai cochetat cu puterea, s-au convins de neproductibilitatea unor astfel de întâlniri. Dialog cu cine? Cu cei care vor să sugrume şi-aşa „fragila" noastră democraţie, adâncind mereu prăpastia dintre opoziţie şi putere? Ca să putem apropia şi concilia punctele de vedere diferite, este imperativ necesar ca să existe şi să evidenţiem elementele generale comune; chiar nuanţate specific, ele conţin, latent încă, premisele unor apropieri pragmatice – în cazuri particulare şi de interes comun. Doar aşa, dialogul şi discuţiile la masa tratativelor devin mai mult decât imagini complezente ale unui cod de maniere politice.

Din acest moment de-abia, putem vorbi şi de eficacitatea actului politic. Căci respectul substanţei propriilor principii, pentru creştin democraţi, se alătură cu totul natural concreteţei actului politic: gândirea teoretică este strâns legată de acţiunea pragmatică. Mai departe, pasul ulterior, pe care momentul prezent sau viitor ni-l poate cere, este compromisul – ca formulă de apropiere, de nivelare a unor puncte de vedere comune – ale noastre şi ale partenerilor, axate pe valori tangibile şi pe care le regăsim apriori în strategia Partidului.

Compromisul devine deci, doar în aceste condiţii, un act politic viabil şi productiv, care nu afectează identitatea proprie – politică, morală şi socială. Astfel proiectat – prin analiză, recunoaşterea şi promovarea elementelor comune, gândit şi negociat cu responsabilitate – compromisul depăşeşte condiţia strict localizată – spaţial şi temporal – a dialogului asupra unor chestiuni particulare. Se creează premisele organizării unei alianţe politice. Şi acest lucru a fost înfăptuit.

În condiţiile cu totul speciale din ţara noastră, această alianţă – la realizarea căreia Partidul nostru a contribuit esenţial – a trebuit să aibă un pronunţat caracter electoral. După cum bine ştim, ea se numeşte Convenţia Democratică din România. Rod al activităţii neobosite a preşedintelui nostru, dl Corneliu Coposu, care a reuşit să aplaneze interesele divergente ale momentului şi să-şi convingă partenerii de necesitatea apropierii şi a fructificării tuturor elementelor şi a valorilor care ne apropie. Rezultatele practice ale unificării forţelor de opoziţie sunt cunoscute. Chiar dacă mai răzbat la suprafaţă, din când în când, orgolii de identitate, care hrănesc presa cu senzaţional, realitatea şi forţa adversarului comun – în primul rând mentalităţile şi comportamentele criptocomuniste – îi obligă pe cei în cauză să revină la realitate. Oricum experienţa lui Radu Câmpeanu, care s-a jucat de-a politica şi a sfidat, în numele unui liberalism dogmatic şi aventurist Convenţia Democatică, se pare că nu a fost nici ea uitată.

Va rezista Convenţia încercărilor puterii de a o submina, din interior şi din exterior? Se va putea ea adapta viitoarelor surprize electorale pe care, cu siguranţă, adversarii noştri politici le pregătesc cu cea mai mare discreţie?

Noi sperăm că DA.

Dinu GHIA

www.dacoromanica.ro

Agricultura românească produce prioritar jefuiţi şi jefuitori

În nr. 36 al „Dreptăţii“ arătam că în satele din jurul oraşului Tg. Lăpuş hoţia şi impostura sunt la ele acasă. Dezvăluiam în articolul publicat atunci mai multe nume ale unor netrebnici care, după ce şi-au bătut joc vreme de decenii de legile omeniei şi ale lui Dumnezeu, la fel fac şi acum, cocoţaţi fiind în toate posturile de decizie: comisia de aplicare a Legii 18, secretar de primărie, viceprimar etc. Această stare de lucruri am găsit-o în luna aprilie şi a rămas aceeaşi până în ziua de azi. Cum cea mai importantă sursă de venit din zonă este creşterea vitelor, obiectul hoţiei sunt păşunile şi fâneţele. Îmbătaţi de dorinţa de înavuţire şi încurajaţi de toleranţa vinovată a puterii în stat (prefectură, poliţie şi justiţie) care numai neutră nu este, foştii socotitori, şefi de CAP, perceptori, activişti, tot felul de „foşti“, mai mici sau mai mari s-au repezit asupra pământului altora. Şi nu asupra oricui, ci a acelora care au avut o stare mai bună şi care tocmai pentru aceasta au şi fost prigoniţi de autorităţile comuniste. Bătrânul **Ioan Bodea** din Rogoz, care a dus vreme de patru decenii un război surd şi dur împotriva CAP-ului este acum ţinta atacurilor celor mai furibunde.

Foto: Alex Minea

Profitând de faptul că primăria, cu bună ştiinţă, nu-i eliberează titlul de proprietate, sacalii de care vorbeam au năvălit în lanurile şi fâneţele omului cu îndrăzneala pe care o au numai neamurile nomade ale stepei Rusiei de la care au împrumutat năravurile, măcar că sunt tot oameni ai locului. Încăpăţânaţi şi noi precum bătrânul Bodea care a refuzat să se plece şi să intre în CAP, continuăm să dezvăluim numele respectivilor, care formează de acum o bandă foarte bine organizată împotriva lui Ioan Bodea.● **Ion Cozma**, fost şofer la CAP, a invadat şi a cosit loturile „Valea Tâmpii“ şi „La Prihod“; ●**Nicolae Cosma**, fost preşedinte al CAP Rogoz, a tăbărât pe loturile „Calea Băii“ şi „Făgădău“; ● **Augustin Bodea**, socrul lui I. Cozma, a fost brigadier CAP, cioban la oile CAP-ului, care a jefuit animalele oamenilor în perioada colectivizării, poreclit şi Sadam Hussein pentru cruzimea sa, i-a luat cu japca lui I. Bodea terenul „Pe Şes“, l-a cosit, apoi l-a „vândut“, fără nici o formă legală bineînţeles. După ce şi-a încununat bătrâneţile violându-şi o nepoată care a rămas cu un copil după această ispravă, Augustin Bodea, spălat de păcate propovăduieşte acum dreptatea socialistă în cel mai curat stil comunist. Pe de altă parte, instigă lumea satului la violenţă împotriva victimei sale, I. Bodea, căruia, culmea, îi este văr. ●**Diurcă Nistea (a Albului)**, a invadat terenurile „Valea Malului“ şi „În grădini“. Şi el propovăduieşte dreptatea comunistă. ● **Ioana Nistea (tot a Albului)**, a invadat şi ea proprietăţile lui I. Bodea - „În Săcătură“. ●Valer Leşe (din Borcut), împreună cu familia, au tăbărât în locul „În Pusta“ şi au cosit iarba şi otava. La protestele bătrânului Bodea, Leşe împreună cu cei zece ortaci, l-au ameninţat cu moartea.

Acestia sunt profitorii direcţi. În spatele lor stau însă proptele puternice ca ing. **Gavril Cristureanu**, fost „şef“ de CAP, fost activist, care încurajează toate fărădelegile. Apoi vine ing. **Eugen Cristureanu**, viceprimar în Tg. Lăpuş şi căruia primarul i-a dat ca sarcină să (nu) se ocupe cu aplicarea Legii 18. Distribuie terenuri pe sprânceană şi acoperă orice abuz. Li s-a alăturat acestora inginerul **Ion Olteanu**, un fel de şeful în comisia de constituire a drepturilor de proprietate. Fiind un „expert“ cu „multă experienţă“ în strâmba dreptate, închide ochii la orice nelegiuire şi se pare că nu pe degeaba. **Nicolae Perţa** ca fost membru al Comisiei de colectivizare, a fost numit consilier tehnic al comisiei de decolectivizare. De aceea, i-a întrecut pe toţi atribuindu-şi pământul parohiei ortodoxe din Rogoz (vreo 6-7 ha.) Pentru că este un dreptmăritor al satanei, i-a răspuns preotului Ion Chirilă venit să ceară drepturile Bisericii, într-un fel pe care nu-l putem reproduce. La lista acestora, îl adăugăm şi pe acela al lui **Irimie Şanta, zis Electricianul**, şi el un constructor al socialismului în agricultură. Bun cunoscător al nevoilor oamenilor, s-a îngrijit de la început de el însuşi şi la asta a rămas până în ziua de azi.

Încolţit de atâta bine, te întrebi ce poate face un om trecut de 70 de ani şi care până acum a ţinut piept comunismului cu mult succes. Cândva cisterna Combinatului pentru industrializarea laptelui din Tg. Lăpuş, colecta de la toate cele 200 bivolite ale CAP-ului Rogoz doar 2 l, iar de la I. Bodea 10-20 litri. Şi asta când nu mai avea pământ aproape deloc. Pe vremea aceea, cei de mai sus furau de la CAP, acum fură de la bătrânul Bodea.

În articolul din primăvară, scriam că primarul din Tg. Lăpuş, dl. ing. **Ioan Buda** are o poziţie şubredă prin partidul său (PD-FSN). Speram că va face totuşi ceva. Acum nu ştim ce să mai zicem. Domnia sa este foarte interesat de soarta voturilor proletariatului din Tg. Lăpuş (artificial creat de guvernarea lui Ceauşescu). De aceea trebuie să-i asigure acestuia apa şi căldura pentru iarnă. Cum fondurile pentru lucrările de termoficare ţin de prefectură şi cum prefectura este interesată în conservarea agriculturii socialiste, este lesne de înţeles de ce domnul primar se face că nu vede nimic ce este în afara oraşului Tg. Lăpuş. Nu vrem să fim patetici şi să-l îndemnăm pe dl. primar că tot degeaba ar fi. Încercăm prin aceste rânduri să le atragem atenţia oamenilor, atât din Tg. Lăpuş, cât şi din satele din jur, să fie cu ochii în patru şi să cumpănească bine când vor avea de ales un alt primar şi un alt consiliu.

Dan BĂNICĂ

Foto: Alex Minea

„NOI VREM PĂMÂNT!“ (şi după 100 de ani...

George COŞBUC a rămas în memoria poporului român prin multe poezii, dar cea mai cunoscută este fără îndoială „Noi vrem pământ!“ de la apariţia căreia s-au împlinit exact o sută de ani. Şi dacă, în ciuda „festivismului“, rămas – şi el – moştenire de la „fostul“ regim, nu s-a pomenit nimic despre această aniversare foarte rotundă, este (desigur) pentru că mobilizatoarea poezie, mai actuală ca oricând, nu convine majorităţii celor din „clasa conducătoare“! Şi aceasta, cu toate că (sau TOCMAI pentru că) Ion Iliescu a afirmat (demagogic) că „el“ a dat pământ ţăranilor (?!). Că distribuirea titlurilor de proprietate se face cu „viteza“ melcului, o ştie toată lumea – ca şi faptul că nedreptatea autorităţilor a dus la multe conflicte sângeroase. Adevăraţii proprietari ai ogoarelor au ajuns la limita răbdării, în timp ce „neo-ciocoii“ s-au auto-împroprietărit prin mijloace frauduloase, sub oblăduirea... ştiţi dvs. a cui! E tristă, însă, că la numai 13 ani de la apariţia acestei poezii-apel, avea loc însângerata răscoală pornită din simbolicul sat Flămânzi... Ea avea ca strigăt de durere versurile lui Coşbuc, ce-şi păstrează valabilitatea şi astăzi:

„Ciocoi pribegi, aduşi de vânt,
Ce-aveţi cu iadul legământ,
Voi ce-aveţi îngropat aici?
În lături, venetici!
Pământul nostru-i scump şi sfânt,
El ne e leagăn şi mormânt!
Cu sânge cald l-am apărat,
Şi câte ape l-au udat,
Sunt numai lacrimi ce-am vărsat –
Noi vrem pământ!
Să nu dea Dumnezeu cel sfânt,
Să vrem noi sânge, nu pământ!
Când nu vom mai putea răbda,
Când foamea ne va răscula,
Hristoşi să fiţi, nu veţi scăpa
Nici în mormânt!“

Prof. Gh. CONSTANTIN

Agricultura de stat

Patrimoniul agricol al statului (III)

Fără să se facă apologia statului totalitar comunist, trebuie spus că acesta a pompat fonduri şi mijloace imense pentru înzestrarea agriculturii de stat, în mare parte în dauna bietei agriculturi CAP, crunt exploatată.

Numai în fostele GOSTATURI şi IAS-uri s-au investit 121.848 miliarde lei (6) la valoarea lor reală de până în 1989. În celelalte unităţi agricole de stat: cercetare, ferme PCR şi ferme didactice, raportat la suprafaţă s-a investit mai mult cu cca 30%, revenind pe total pentru agricultura statului 130.480 miliarde lei.

Pentru comparaţie se remarcă, că la 1 ianuarie 1990 CAP-urile deţineau 8.963.000 ha teren, de 4 ori mai mult decât toate unităţile agricole de stat, dar fondurile alocate la CAP-uri până în 1989, au fost numai 84.624 miliarde lei, respectiv de 1,54 ori mai puţin. Raportând la unitatea de suprafaţă proprietatea de stat a beneficiat de fonduri de investiţii de 6,3 ori mai mari decât proprietatea colectivă din CAP-uri.

În linii mari patrimoniul agriculturii de stat constă din:
– pământ de cea mai bună calitate, în cea mai mare parte irigat;
– animale şi condiţii pentru zootehnie modernă şi eficientă;
– livezi de viţă nobilă şi de pomi, mari sere şi răsadniţe;
– obiective industriale: fabrici de nutreţuri combinate, silozuri de cereale, secţii de preparat furaje, abatoare, carmangerii, secţii de producere a laptelui, magazii, depozite, staţii de semînţe, de erbicidat, centre de vinificat, crame, secţii de pescuit etc.;
– unităţi mecanice de reparaţii, de producere piese de schimb, maşini agricole, mijloace de transport, ateliere diferite;
– unităţi de producere sămânţă şi de control al acesteia, material săditor, servicii pentru protecţia plantelor, secţii de producere animale de rase superioare, puncte sanitare-veterinare;
– construcţii sociale: cămine, locuinţe, cantine, grupuri sociale şi utilităţi, apă canalizare, energie termică şi electrică, telecomunicaţii.

Rezultă că cea mai mare avere a agriculturii de stat nu este pământul, ci celelalte bunuri menţionate, realizate spre a spori valoarea rodului.

Ing. N. MĂRINCUŞ

Către Domnul Director al săptămânalului „Dreptatea“

Primim la redacţie

Subsemnatul MIHĂIESCU NICOLAE, domiciliat în Târgovişte, str. Speranţei bl. 25B, ap. 12, Micro XI, fiul lui Mihăiescu Maria domiciliată în comuna DRAGODANA, judeţul Dâmboviţa şi împuternicit legal de aceasta să-i reprezint interesele în legătură cu dreptul de proprietate asupra pământului ce-i revine conform Legii fondului funciar, vă aduc la cunoştinţă următoarele:

În urma aplicării Legii nr. 18/1991, după numeroase schimbări ale comisiilor comunale datorate incorectitudinii acestora, în anul 1993 i s-a recunoscut mamei mele Mihăiescu Maria, dreptul de proprietate asupra unei suprafeţe de teren de 6,69 ha, drept confirmat prin adeverinţele 206 şi 207 din luna aprilie 1994, eliberate de actuala comisie comunală şi validate de Comsia Judeţeană Dâmboviţa.

Până în prezent am fost pus în posesie cu numai 4 ha, restul de 2,5 ha pământ arabil fiind folosit de persoane nefndreptăţite (0,19 ha reprezintă teren intravilan, cămin-casă).

Menţionez că am solicitat în numeroase rânduri actualului primar şi viceprimarului din comuna DRAGODANA judeţ Dâmboviţa punerea în posesie cu restul de 2,5 ha pământ arabil ce mi se cuvine, dar mi s-a răspuns că nu există teren disponibil.

Interesându-mă în zona în care am deţinut o parte din acest pământ am descoperit că mai există teren disponibil, 1,5 ha în parcela 5619 şi 1 ha în parcela 5625 şi am solicitat primarului şi viceprimarului punerea mea în posesie cu acest teren, dar am fost din nou refuzat.

În comuna DRAGODANA judeţ Dâmboviţa punerea în posesie cu pământ a cetăţenilor nu s-a făcut pe vechile amplasamente şi că terenul pe care îl solicit a fost folosit de persoane nefndreptăţite (ROŞU CONSTANTIN domiciliat în sat MERI comuna MOGOŞANI judeţ Dâmboviţa şi MARINOAIA ŞTEFAN din aceeaşi localitate) cu acordul unor membri din actuala comisie comunală.

Nicolae MIHĂIESCU

La o jumătate de secol de la constituire, Organizaţia Muncitorească a PNŢCD a desfăşurat lucrările celei de-a III-a Conferinţe Naţionale

Sâmbătă 12 şi duminică 13 noiembrie s-au desfăşurat la Palatul Suţu (Muzeul Bucureştilor) lucrările celei de-a III-a Conferinţe Naţionale a Organizaţiei Muncitoreşti a PNŢCD. Înfiinţată în urmă cu 50 de ani la iniţiativa lui Iuliu Maniu, şi reintrată în legalitate după 1989, organizaţia a polarizat în cadrul ei elemente foarte tinere, cadre cu pregătire superioară, multe cadre universitare. Totdeauna întâlnirile organizate sub egida OM au constituie un ferment foarte puternic în ceea ce priveşte atât limpezirea şi cristalizarea elementelor doctrinare ale partidului, cât şi atragerea de noi membri din toate categoriile profesionale şi sociale.

Lucrările Conferinţei Naţionale a OM au început cu o liturghie ţinută de pr. Mehedinţu, parohul Bisericii Coltea, după care s-a cântat "Trăiască Regele".

În deschiderea lucrărilor a vorbit preşedintele organizaţiei, dl. **Ion Lambru**, un adevărat tribun, vechi militant al partidului. Au fost prezenţi fruntaşi ai partidului nostru, precum şi preşedintele Convenţiei Democratice, dl. prof. univ. **Emil Constantinescu**.

Luând cuvântul, dl. prim vicepreşedinte al PNŢCD, dl. **Ion Diaconescu** a subliniat faptul că partidul nostru a luptat continuu pentru afirmarea demnităţii naţionale. El nu a fost niciodată un partid al moşierilor, bancherilor sau al politicienilor ieftini, ci au vrut să ridice la adevărata demnitate acest popor necăjit şi obidit. Subliniind faptul că în rândul populaţiei ţării noastre s-au produs mutaţii importante, majoritatea reprezentând-o astăzi muncitori, dl. Ion Diaconescu a arătat că Organizaţia Muncitorească este mult mai importantă decât era în 1944, când a fost înfiinţată. Referindu-se la starea de disperare în care i-a adus mizeria pe români încât au ajuns să-l regrete pe Ceauşescu, dl. Diaconescu a atras atenţia că aici rolul cel mai eficient îl poate juca Organizaţia Muncitorească, prin propagandă. „De aceea - a încheiat d-sa - organizaţia dv. este o poartă deschisă către muncitorii din ţară, către oamenii care vor o schimbare în bine".

În continuare, dl. **Vlad Roşca**, secretarul general al OMC, a citit textul mesajului domnului preşedinte, **Cornelliu Coposu** adresat lucrărilor Conferinţei Naţionale.

În cuvântul său, dl. **Emil Constantinescu** a spus următoarele: „Prezenţa dvs aici e chezăşia forţei partidului dvs., care e pilonul CDR, al societăţii româneşti". În continuare, d-sa a subliniat faptul că PNŢCD face parte din familia partidelor populare, partide care nu slujesc interese meschine, de grup. PNŢCD este partidul care poate combate cel mai bine încercarea oligarhiei de sorginte comunistă aflată la putere de a transforma România într-o republică de tip bananier, cu o clică de îmbogăţiţi aroganţi guvernând un popor din ce în ce mai sărac. În încheiere, dl. Emil Constantinescu a afirmat că „stă în puterea noastră să schimbăm faţa (urâtă) a lucrurilor în ţara aceasta".

Dl acad. prof. univ. **Gabriel Ţepelea**, în intervenţia d-sale a subliniat că termenul de „muncitorească" al organizaţiei nu trebuie înţeles deloc restrictiv, din ea făcând parte numeroşi intelectuali, mulţi dintre ei activând în acelaşi timp şi în cadrul Departamentului de studii şi doctrine al PNŢCD.

În altă ordine de idei dl academician Gabriel Ţepelea a îndemnat Organizaţia Muncitorească să-i lămurească pe cetăţenii disperaţi de mizerie că au în mâna lor o veritabilă armă - **votul**, pentru a schimba starea actuală.

În intervenţia sa, dl. **Valentin Gabrielescu**, secretarul general al partidului, a declarat printre altele: „PNŢCD a excelat prin fermitatea cu care şi-a făcut politica fără să urmărească meschine avantaje materiale pentru membrii săi. De aceea el este şi cel mai apt partid din România care să lupte împotriva corupţiei".

Dl prof. univ. **Radu Vasile**, vicepreşedintele Senatului, referindu-se la situaţia socială actuală, a apreciat că ţara este împărţită în două popoare: unul care trăieşte la limita sărăciei (cel mai numeros) şi un al doilea, care trăieşte aproape de standardele vesteuropene. Pe de altă parte, a subliniat d-sa, referirile la faptul că în ţările vecine revine stânga la putere nu au nici o relevanţă pentru România. Comunismul la noi a fost deosebit de agresiv, primitiv şi incompetent. Şi tot aşa este şi acum. În altă ordine de idei, dl. Radu Vasile a atras atenţia asupra pericolului, pentru nostalgicii ce plâng după vremurile apuse, că cei ce au renunţat la libertate pentru pâine riscă să le piardă pe amândouă. Trebuie să se ştie că ceea ce se practică acum în România nu se poate numi economie de piaţă, ci barbarie.

În acelaşi spirit, general de altfel, al

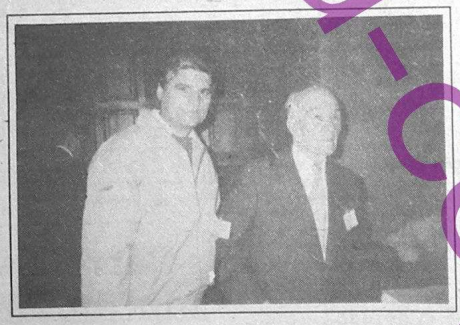

lucrurilor, s-a înscris şi intervenţia dlui deputat **Mircea Ciumara**, care a făcut apel la o maximă asprime în atitudine a membrilor ţărănişti. „PNŢCD este un partid care deranjează, de aceea dvs va trebui să alegeţi din rândurile dvs, pe cei care au fire de luptători" - a încheiat d-sa.

După un scurt istoric al mişcării (mai exact al luptei) muncitorimii naţional-ţărăniste, dl senator **Ioan Lup**, vicepreşedinte al PNŢCD, referindu-se la ziua de azi, a făcut un apel la unitate în cadrul organizat al partidului. Pe de altă parte, d-sa a declarat că „nu trebuie să pierdem din vedere credinţa noastră creştină care ne-a salvat de atâtea ori în istorie".

Dl dr. **Iulian Creţu**, viceprimarul general al Capitalei, întărind cele spuse de antevorbitori, a venit cu completarea: „să nu uităm că suntem cel mai numeros şi mai puternic partid din România. De asemenea, suntem singurul partid din această ţară care avem pe frontispiciu înscrisă credinţa în Dumnezeu". Dl Iulian Creţu a mai precizat că trebuie să intrăm în organismele europene cu fruntea sus, iar Organizaţia Muncitorească are foarte multe posibilităţi de acţiune în sensul normalizării vieţii noastre interne şi al îmbunătăţirii imaginii României.

Dl preşedinte al OM **Ion Lambru** şi-a rostit crezul pe care l-a avut o viaţă: „Suntem soldaţii unui crez care are în programul său ideea naţională, dreptatea creştină şi cea socială, libertatea şi democraţia... Ţara care marginalizează muncitorimea nu va avea linişte, iar noi vrem ca ţara aceasta binecuvântată de Dumnezeu să aibă linişte". În încheierea primei părţi a lucrărilor, dl. **Vlad Roşca** a prezentat Raportul de activitate al Biroului de conducere, iar dl **Petre Datculescu** pe acela al Comisiei de cenzori.

Dl prof. **Mircea Ghiordunescu** a prezentat un referat despre relaţiile Organizaţiei Muncitoreşti cu sindicatele, iar dl. ing. **Aurel Vlaicu** a făcut minuţioase referiri la metodele tactice şi strategice ale activităţii de propagandă şi organizare.

În continuarea lucrărilor, au luat cuvântul delegaţii la Conferinţă. Spaţiul nu ne îndăduie să expunem pe larg intervenţiile lor.

În partea a doua a primei zile a lucrărilor, delegaţii au operat, prin vot, unele modificări ale regulamentului de funcţionare a Organizaţiei Muncitoreşti. Duminică, 13 noiembrie, conferinţa şi-a reluat lucrările alegând o nouă conducere. Preşedinte a fost reales dl. Ion Lambru. Domnia sa s-a angajat în faţa adunării că va „reprezenta cu demnitate Organizaţia Muncitorească, fără să-şi încovoaie coloana vertebrală".

Nu putem încheia fără a observa calitatea deosebită a tinerilor oameni politici formaţi într-un timp atât de scurt. În acest sens remarcându-se dl deputat **Const. Dudu Ionescu**, care a prezidat lucrările conferinţei cu energie şi competenţă. Acest lucru este valabil pentru majoritatea membrilor aleşi, precum şi pentru mulţi dintre delegaţi care sunt foarte tineri, dovedind o dată în plus faptul că doctrina PNŢCD este perfect viabilă şi realistă. Şi tot în încheiere nu putem să nu lăudăm impecabila prestaţie a organizatorilor. O organizare de la care ar avea multe de învăţat şi alte partide. De asemenea, am fost plăcut impresionaţi de faptul că şeful Poliţiei Capitalei, dl. general **Niţu** a inspectat forţele de poliţie afectate pazei şi însoţirii în oraş, transmiţând urări de bine participanţilor la adunare. Îl felicităm cu această ocazie şi pe dl col. **Ilie Puşcaşu**, adjunctul comandantului Secţiei 10 Poliţie, care a asigurat paza şi protecţia.

După încheierea lucrărilor, dl Ion Lambru a ţinut o conferinţă de presă.

Mesa

Către
PNŢCD Sediul Central Bucure
În atenţia Domnului Ion Lamb
Preşedinte al Organizaţiei Mu
Salut Conferinţa Naţională a O
succes deplin lucrărilor sale. Sunt
l-a avut în partidul nostru, şi în i
de către organizaţiile muncitoreş

Declara

Dl. Cornel Pantelie, v
preşedinte: „Trebuie să vă spu
primul rând că această confer
coincide cu aniversarea a 50
ani de la înfiinţarea Organiza
Muncitoreşti în cadrul PNŢ
ului. Rolul organizaţiei este
reprezenta interesele m

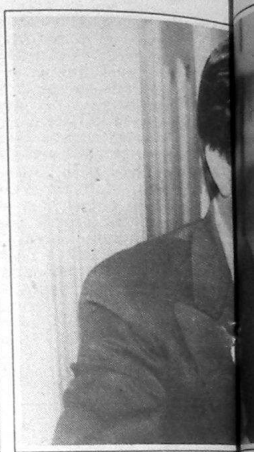

citorimii şi ale salariaţilo
general. Urmărim să promo
acele legi prin alte părghii d
sindicatele - care să vin
ajutorul societăţii în ansam
ei. Avem filiale în toate cele
judeţe. Personal răspund c
din ele. Cred că ar fi bi
menţionez că la următoa
alegeri legislative vom
candidaţii proprii ai OM, to
în sensul celor afirmate mai
adică pentru a putea promo
Parlament legile despre

Dl. Aurel Vlaicu, mem
conferinţă se constituie într
alt drum al organizaţiei no
creăm o clasă politică creşt

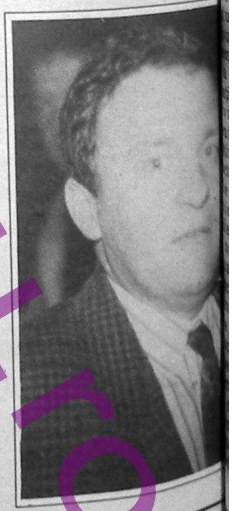

Muzeul Ororii-Comunismului.ro

...ui președinte Corneliu Coposu

...reşti din PNŢCD şi urea... ...rul important pe care ...ar activitatea desfăşurată ...landestinitate şi chiar în puşcării, înainte şi după revoluţia din Decembrie 1989. Sunt demne de remarcat devotamentul şi fidelitatea faţă de doctrina şi obiectivele programatice ale partidului demonstrate de organizaţiile muncitoreşti precum şi însufleţirea care a caracterizat o luptă politică dificilă purtată cu demnitate şi curaj de-a lungul deceniilor. Atestăm încrederea noastră deplină în aportul politic viitor al organizaţiilor muncitoreşti.

Cu Dumnezeu înainte,

Corneliu COPOSU

...le participanţilor la lucrări

...Organizaţia Muncitoreşti participă la toate ...rile organizate de ...poziţie în general, ca ...i vorbim de cele în ...re proprie, iar prin ...mpletăm linia generală ...În prezent, suntem

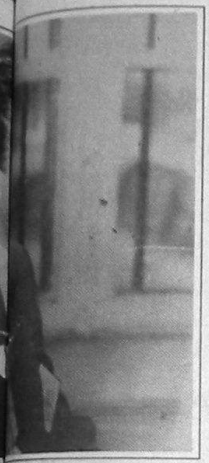

...ri în Uniunea Euro... ...Muncitorilor Democrat ...UEMCD) şi vom încerca ...agem acest for - în ...pe care le vom avea cu ...acestuia în cursul zilei ...(12 nov. n.n.) ca să ...membru (OM n.n.) cu ...depline. Delegaţia ...s-a deplasat în mod ...la Bucureşti ca să ...situaţia şi perspectivele ...căpăta statutul despre ...eam".

...conducere: „Această ...archează începerea unui ...noastră sarcină este să ...ştientă de rolul ei, care ...brovină în principal din ...durile muncitorimii. ...buie să convingem ...enii că singura soluţie ...a ieşi din actuala ...aţie socio-politică este o ...ivitate comună, con...ntă, pe baza ideilor ...ştin-democrate. Aceste ...cturi pe care le creăm ...le dezvoltăm nu au ...nic comun cu vechile ...le de partid comunist, ...nu-şi propun să des...are o activitate în ...ci şi uzine, ci în cadrul ...izaţiilor muncitoreşti, ...e prin efort comun să ...cerce mărirea ariei de ...enţă a PNŢCD. Aceste ...cturi vor fi acelea care ...contribui major la ...izarea unei campanii ...torale continue a ...dului nostru".

Dl.Vlad Roşca, secretar general al organizaţiei: „Această conferinţă încheie o perioadă de activitate de doi ani a primelor foruri alese ale organizaţiei. Există plusuri, există şi câteva minusuri, ele de altfel au fost evidenţiate în raportul de activitate prezentat astăzi. Din punct de vedere organizatoric consider că este evident saltul calitativ şi sper că cei ce vor fi aleşi în urma prezentei conferinţe vor continua să dezvolte organizaţia în sensul pe care noi l-am imprimat în ultimii doi ani. A păstra o continuitate în activitate, evident adăugând mereu elemente noi, este singura cale de a da coerenţă activităţii organizaţiei noastre".

Delegaţia străină ce a participat la Conferinţă a fost compusă din: Dna **Ursula Vossenkuhl**, secretar general al Confederaţiei Europene a Sindicatelor (USE) şi dnii **Antonio Constanzo**, secretar general al Uniunii Europene a Muncitorilor Democraţi Creştini (UEMCD) şi **Joachim Herndek**, secretar general al Centrului European de Formare al Muncitorilor (EZA).

Am consemnat pentru dvs. fragmente din alocuţiunile delegaţilor străini:

Dna **Ursula Vossenkuhl**: „Adresez din partea UZE un prietenesc salut organizaţiei muncitoreşti a PNŢCD. Trebuie să avem nu numai putere politică ci să avem putere şi în cadrul sindicatelor (...). Ţin să vă felicit pentru activitatea dvs angajată şi în mod special să-l felicit pe dl Ion Lambru şi să-i doresc multă sănătate".

Dl **Antonio Constanzo**: „Noi nu am venit aici în nici un caz să dăm lecţii. Scopul vizitei noastre este întărirea relaţiilor dintre organizaţiile noastre".

Dl **Joachim Herndek**: „Este datoria dvs ca generaţiilor viitoare să li se imprime o imagine reală a omului. Omul trebuie să realizeze desigur, însă în solidaritate cu cei din jur, cu cei din societate."

Biroul de conducere al Organizaţiei Muncitoreşti a PNŢCD

Cornel PANTELIE
Vlad ROŞCA
Petre DAŢCULESCU
Mircea GHEORDUNESCU
Niculina CHIRCU
Alexandru LUHOVSCHI
Mircea GHEORGHIU
Aurel VLAICU
Cornel Andrei MOLDOVAN
Alexandru ŞTEPANIAN

Comitetul de conducere al Organizaţiei Muncitoreşti a PNŢCD

Mihail ANDREESCU
Constantin BARAGAN
Ion BĂLAŞA
Cristian CAZANAŢLI
Tudorel CHEŞOI
Cornel CIOABĂ
Dragoş Dan COLTIMIUC
Radu Dinu DAVIDESCU
Petre DUŢĂ
Valentin FLOREA
Onoriu FORDA
Constantin GHEORGANZACHE
Viorel GROSU
Smaranda JUCAN
Marin MIHALACHE
Emil POPESCU
Aurel STAN
Viorel STAN
Eugen Ioan ŞTEFĂNESCU
Florian URZICĂ
Angela ZAMFIR

Conferinţa săptămânală a OMC

„Probleme ale privatizării"

Organizaţia Muncitorească Centrală a PNŢCD l-a avut ca invitat la conferinţa săptămânală de joi, 10 noiembrie, pe dl **Ion Varlaam**, care a conferenţiat în legătură cu problemele ce le ridică privatizarea.

Conferenţiarul, un politolog consacrat, dublat de experienţa omului de bancă, a expus în faţa auditorilor o sinteză a proiectului de privatizare pe care l-a propus conducerii PNŢCD încă din februarie 1990. Ideea centrală de la care porneşte dl Varlaam este aceea că, prin intermediul statului - unicul proprietar al avuţiei sociale - clasa politică din România, e singura beneficiară a acestei avuţii. De aceea, statul ar trebui expropriat. Pe de altă parte, dl. Varlaam a mai observat că, dat fiind faptul că regimul comunist a distrus până la temelii spiritul de proprietate şi pe acela de iniţiativă, se impune nu o **reformă** a economiei, ci o **restructurare** pe măsură, adică tot din temelii.

După o scurtă trecere în revistă a formelor de expropriere-etatizare din Europa (liberală, fascistă şi sovietică), conferenţiarul şi-a expus considerentele în legătură cu modul în care ar trebui restructurată economia românească. Astfel, domnia sa a ajuns la concluzia că acest proces trebuie foarte bine cunoscut de toată lumea. Apoi, chestiunea fiind de o deosebită însemnătate şi implicând soarta tuturor membrilor societăţii, restructurarea va trebui făcută în aşa fel încât o schimbare de guvern să nu o repună în discuţie. Pentru aceasta, dl Varlaam a ajuns la concluzia că se impune crearea unui organism mixt care să nu fie subordonat statului care e unicul patron. Pentru realizarea acestui obiectiv, propune ca instituţia ce va realiza opera de reîntemeiere a economiei româneşti să întocmească o strategie a distribuirii averii sociale pe criterii echitabile şi de eficienţă, în urma unei evaluări a activului şi pasivului întreprinderilor. Nu este locul să expunem în detaliu etapele şi căile pe care le-a preconizat şi le oferă reţeta dlui Varlaam însă am reţinut, repetăm, ceea ce ni s-a părut esenţial: necesitatea exproprierii statului de avuţia economică naţională, această stare de fapt ducând şi la consecinţe politice păguboase. Astfel, mulţi directori (manageri) suportă presiunea executivului în luarea deciziilor, care caută să-şi conserve poziţia dominantă în societate.

În final, dl Varlaam a răspuns la întrebări, unii vorbitori, cum era şi firesc, contrazicându-l, alţi venind cu unele corecţii.

În concluzie, întâlnirea de joi după-amiază a ieşit din obişnuit prin spiritul de dezbatere pronunţat, aşa cum era de dorit.

Pagini realizate de
Dan BĂNICĂ şi Ovidiu PĂTRAŞCANU

www.cornel-coposu.ro

Lumini și umbre din Senatul României

Suntem frumoși și țara merge bine

Președintele Ion Iliescu s-a întâlnit recent la Palatul Cotroceni, cu delegația permanentă a PDSR. Și unite așa, la fel ca pe vremea împușcatului, încet, încet, președintele caută să reinstituționalizeze partidul-stat. Adică, în locul PCR să fie pus PDSR. Chiar dacă are un caracter formal, situația este deosebit de gravă pentru viitorul democratic al țării.

Ce a determinat această întâlnire neobișnuită?

Domnul Oliviu Gherman, președintele Senatului a declarat: „Ne-am întâlnit să ne uităm unii la alții cât suntem de frumoși, iar după ce am discutat, ne-am dat seama că în țară totul merge bine".

Mă îndoiesc că întrunirea președintelui Ion Ilici Iliescu cu delegația permanentă a PDSR a vrut să desemneze un fel de „miss PDSR", cum a lăsat să se înțeleagă în mod diplomatic și ironic în același timp, domnul Oliviu Gherman, președintele Senatului.

Din informațiile pe care le deținem, scopul a fost cu totul opus: acela de a discuta și găsi o soluție la situația deosebit de gravă în care PDSR-ul a adus țara. Inflația și șomajul sunt în creștere, blocajul financiar este de peste 8 mii de miliarde de lei (aproape cât bugetul de stat), tineretul nu are nici o perspectivă, corupția a luat proporții incredibile, legile și hotărârile judecătorești sunt călcate în picioare, etc., etc. Este evident că președintele Ion Ilici Iliescu nu poate sau nu vrea să ia act de situația economică și socială gravă în care se află țara, ca rezultat direct al politicii duplicitare impusă de domnia sa din 1989 și până acum.

Cunoaștem proverbul „să faci ce spune popa nu ce face popa". Cred că povestea pe care am relatat-o ar putea genera un alt proverb. „Să nu crezi nici ce spune, nici ce face PDSR-ul".

Șerban SĂNDULESCU
Senator PNȚCD

Telefonul din cușcă și tusea securistului

Dosită în grabă și mai apoi oploșită cu grijă în misterioasele cazărmi ale Ministerului Forțelor Armate, în timpul încurcatelor evenimente din decembrie 1989, de către „emanați" în pulovere și pijamale „revoluționare", care își așteptau rândul la putere cu certificate de „dizidenți", în alb, sinistra SECURITATE a fost conservată ca gogoșarul în borcan până spre primăvara lui 1990, când a fost subit reciclată cu tot efectivul până la ultimul informator, după cunoscutul principiu al savantului în patria căruia avea să se nască, după aproape două veacuri, și K.G.B.-ul: „Nimic nu se pierde, nimic nu se câștigă, totul se transformă". Și s-a transformat în ceea ce vedem și simțim iarăși cu toții de aproape cinci ani încoace, pe stradă, la serviciu și chiar în precara intimitate a locuințelor noastre.

Că e mai rafinată, că are uneori crize de „transparență", aceasta e în firea „democrației originale" pe care o servește cu același zel conjunctural cunoscut nouă din „epoca înaltelor culmi" spre care ne împingea mai cu ancheta, mai cu pumnul și piciorul în ficat, mai cu pistolul, mai cu spitalul psihiatric, până ajunseserăm, vai, în fundul iadului comunist „idipendent" (s.n).

Cei mai mulți dintre noi, și în primul rând martirii din lagăre și închisori, câți au mai supraviețuit, i-au iertat deja pe călăi, alții încearcă chiar să uite, dar siniștri, „angajați" ai acestor catacombe, zișI „cu ochi albaștri", nu se lasă. Ei amenință de-acum cu pistolul, direct în fața camerei de luat vederi, pe Lucia Hossu Longin, îl urcă forțat în avion pe Majestatea Sa Regele Mihai I, nepermițându-i nici măcar să mai pună încă o dată piciorul în propria-i țară în care s-a născut fără să o trădeze cumva, fluturând steaguri pe alte tancuri, „eliberatoare"; și, culmea insolenței, pregătesc cu mare zarvă o „lege" care să-i interzică pentru totdeauna intrarea în România.

Pentru ceilalți „nesupuși", scriitori, publiciști sau alți oameni de rând, care, cu același curaj dintotdeauna, continuă să-i sfideze și să le spună adevărul în față, ei folosesc metode de intimidare dintre cele mai abjecte și rudimentare. Dacă ai telefon, evident înjurătura „proletară" și, mai „delicat"... tușitul. Da, sumbrul, lașul, ticălosul angajat al „epocii de aur" veghează tușind. El te face atent că „vigilența-i revoluționară" nu i s-a atrofiat, n-a atipit, ci e la datorie. Ți-a citit articolul din gazeta „destabilizatoare", ai vorbit, ceva, undeva" și... „fii atent!"

În viitoarea Republică a lui Verdeț și Păunescu, dar mai ales a lui Vadim și Dumitrașcu, închisoarea din Gherla n-o să mai fie muzeu al holocaustului comunist ci... „școală de reeducare", a „golanilor", „animalelor", „decrepiților monarhiști" și, în general, a „tutulor" celorlalți „netrebnici", „plini de venin și ură", care strică imaginea țării și liniștea realesului președinte Ion Iliescu, dar și a cerberilor săi de prin cuștile cu telefoane...

Anghel GÂDEA

Urgență cu două viteze

Democrația originală a tandemului Iliescu-Văcăroiu emană ceas de ceas și în proporție de masă forme cu totul crudate de manifestare, spre edificarea definitivă a celor care încă mai cred că acest mod de guvernare ar exista și pe la noi. În acest sens, este concludent înțelesul cu totul deosebit pe care îl dau – când vor și le convine – guvernanții, unor cuvinte clare și lipsite de ambiguități. Astfel, termenul URGENT capătă nuanțe diametral opuse, în funcție de interese și persoane.

Privatizarea urgentă, de exemplu, a căpătat în accepțiunea guvernului Văcăroiu o extindere în timp cu totul și cu totul originală. Ea nu se mai referă la un interval îngust care să concorde cu mențiunea de urgență, ci s-a lățărțat ca o pată de petrol pe fața mării, la scara anului 1994, apoi a lui 1995 și, probabil va trece și granița spre 1996. Anul privatizării „rapide" de tip Văcăroiu-Funar-Vadim & Păunescu va fi, după cum merg lucrurile, un trienal. Aceeași măsură pentru urgență folosește amicul Vadimului din Palatul Victoriei și când e vorba de corupție. Dacă n-ați uitat – căci lucrurile s-au întâmplat cu mai bine de două luni în urmă – Parlamentul, după furtunoase și îndelungi dezbateri a luat „istorica" hotărâre de combatere a corupției. Cum? Prin adoptarea **în regim de urgență** a unui pachet de legi (a funcționarului public, a declarării averilor de către demnitari, a falimentului). A votat și a „uitat" să urmărească ce se întâmplă. Atât a așteptat guvernul și „curatul" său secretar, Hrebenciuc, care dau în brânci pentru a le aduce în fața Legislativului, urgent, spre calendele grecești.

De la urgența de melc și salvarea privatizării și combaterii corupției, Puterea a schimbat foarte ușor maneta când a fost vorba să șicaneze Opoziția. Cu viteza Migurilor în cădere liberă l-a arestat pe primarul ales de cetățenii unui întreg sector din capitală, trecând cu nonșalanță ceuașistosecuristă peste toate normele democratice. Presa a dovedit vinovăția unui Hrebenciuc, Nițu, Anghel Constantinescu și a multor altora din anturajul Puterii, în schimb Parchetul și Poliția, cu totul „independente", arestează și reține oamenii Opoziției. Se face de râs candidatul devenit primar al Brăilei, cel cu secera și ciocanul, promițând câte în lună și în stele, sare urgent, cum scrie la dicționar, Poliția și mai marele ei și-l acuză, ghiciți pe cine? Pe un parlamentar din Opoziție, bineînțeles! Nu are importanță că numărul și culoarea mașinii nu concordă cu cele afirmate de ditamai ministrul de interne. Iuțeala contează. Zbiarâ Vadim că i-au fost distruse sediile și călcați în picioare oameni, tulburând Parlamentul cu isteria-i cunoscută și imediat intervine același atent ministru, personal. Subordonații acestuia încropesc un proces-verbal tardiv și se prezintă cu el în justiție. Urgența intervențiilor a fost, și de această dată, exemplară, ca și rapida blamare, cu totul „democratică", a hotărârii justiției de către cel care, de fapt, trebuie să aplice legea. După cum, nemaipomenit de prompță a fost și acțiunea polițiștilor contra studenților țărăniști care lipeau afișe, la ei în cămin, pentru un miting autorizat. Aici, ca și în cazul de la Brăila, trebuie remarcat și subliniat că, pentru prima oară Poliția, pe față și fără reținere, își atribuie puteri de poliție politică. Nu sub conducerea lui Tudor Postelnicu, ci sub cea a socialistului democrat Doru Ioan Tărăcilă, ajuns ministru datorită jertfei colegilor celor arestați acum. Urgența cu care se încearcă reintroducerea vechilor metode a devenit de notorietate. Dar la următoarea reuniune a Parlamentului european, Opoziția nu va reedita greșeala de a minți patriotic, asta-i sigur!

Cam așa arată, în viziunea olteniteanului de bine și a acoliților săi, urgențele societății românești: urgențe care pot aștepta dacă le amenință scaunele și înavuțirea în afara legii și urgențe „foarte urgente", când e vorba să astupe gura opozanților.

Funcționând sincopat în doi timpi, mașina tranziției noastre va ajunge în curând acolo unde a dorit-o Carmaciul-voiajor din Cotroceni: la dictatura unui despot luminat pe colina Lomonosov.

H. ORNIC

Cronica TV

Stavridul naţional!

Încet şi fără ruşine, postul naţional de televiziune şi-a reintrat în mâna cea de dinainte de cacealmaua din decembrie 1989. După vechile obiceiuri, a luat o chiar de la începutul săptămânii. Să-i meargă bine! Cred că nu puţini au fost telespectatorii, care luni 7 noiembrie, s-au aşezat în faţa micilor ecrane, să vadă cu interes, cum aduce Vartan Arachelian în faţa noastră „revoluţia bolşevică şi naţiunea română". Care nu s-a mai adus pe micul ecran, că „aşa a vrut muschii" d-lui Dumitru Popa. Care tace, dar face! Cu „înţelepciune" îndrumat, de ştim noi cine! Bâlbâiala crainicei, cum că „nu s-ar fi prezentat invitaţii"– domniile lor aşteptând la poarta televiziunii – s-o creadă cine-o vrea! Precum şi „motivaţia" maimarelui Popa, pe care am citit-o în presă şi care a fost de maimare hazul! Păi cum să-ţi dai seama, măi dragă, că nu a corespuns o emisiune, care urma să fie transmisă în direct? Dar scopul, citeşte „indicaţii", scuză mijloacele. Aşa că în loc de „revoluţia roşie, bolşevică" TVR fostă L „ne-a dat" cu mărinimie „revoluţia de albire" a lui Michael Jackson, produsă pe o perioadă de zece ani! De am văzut, pe lângă schimbarea la faţă şi evoluţia mimicii şi „gestului" specific! • Transfocatorul s-a apropiat cu entuziasm de „asistenţa medicală, de la ineficienţă la reformă". Evident „reforma" Mincu, dna Mirela Gruiţă dezbătând cu succes „succesul" experimentului Piatra-Neamţ. De-am văzut ce bine a fost organizată bulibăşeala născo-cită de mintea izvoditoare a ministrului sănătăţii, în urma căreia mulţi medici îşi vor lua traista-n băţ şi se vor muta dintr-un sat în altul, ca să poată „bifa" „numărul de bolovani" musai arondaţi! „Mâncând eu la TV. un sfert de secol, „pâinea albă" a preţioaselor „indicaţii" de pe vremea socialismului victorios, nu pot să nu-mi amintesc de renumita „alimentaţie raţională" creaţia de o inestimabilă valoare, a aceluiaşi tovarăş de nădejde Iulian Mincu, tot ministru al sănătăţii şi atunci. Pe care am „degustat-o" de voie de nevoie cu toţii, de a ajuns naţia română înfometată şi moartă de frig! Şi pentru că „ţinerea de minte" e o boală de care nu mă pot vindeca, am să vă povestesc despre „acţiunea stavridul": Cum pescadoarele româneşti se procopsiseră cu o imensă cantitate de peşte, vă mai amintiţi îndemnul de pe calcanul unei căldiri din prejma Gării de Nord: „nici o masă fără peşte oceanic!" şi cum nu se prea cumpăra, s-a primit „sarcină" de la cabinetul 2 să „popularizăm" stavri-dul. Drept pentru care au fost organizate expoziţii culinare (le-am filmat, se putea altfel) în care „renumitul" peşte era gătit în vreo 8-9 feluri. În toate era „prezent": în sarmale, în ardei umpluţi, în chifteluţe, pe lângă cunoscutele plachii, saramuri, ciorbe, rasol ori stavrid prăjit. Şi uite-aşa stavridul (13 lei kg.) devenise, peste noapte, mâncare naţională! Trebuie s-o recunoaştem că tov. Mincu şi-a meritat pe deplin postul de ministru al sănătăţii. Pe care l-a redobândit şi-n „epoca" de restauraţie pe care o trăim din plin! Drept pentru care şi-a răsplătit „înalta preţuire" clocind şi puind renumita reformă sanitară, pe care TVR. se strofoacă s-o prezinte ca pe-o mare realizare în domeniu! Halal! Interjecţie, ce s-ar zice că-şi trage rădăcinile din copacul otoman, cu chioftele, sarailii, baclavale şi bacşiş (se pare c-am nimerit-o!) s-ar putea să fie inclusă în curând în soarta ministeriabilului, care, pare-se, aşteaptă la mantinelă, în vederea ocupării scaunului de ambasador la turci. Numai de s-ar putea acomoda cu „alimentaţia raţională" turcească din care sunt nelipsite

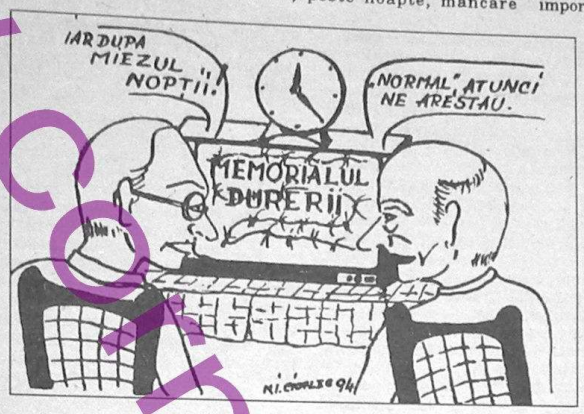

bunătăţile amintite, de la nici un „bairam" oficial. Păcat numai că e cam săltat în vârstă pentru raiul cadânelor! • Rămânând în domeniul sănătăţii, nu se poate să nu remarcam, mereu izbutitele emisiuni ale Melaniei Coman, prezentate sub genericul „Medicina pentru toţi". Cum a fost şi cea de a doua parte a documentarului „Atenţie la arterele dumneavoastră". Melania Coman, profilată de mai mulţi ani pe acest gen, ne dăruieşte emisiuni utile, realizate cu seriozitate şi competenţă şi, ceea ce este foarte important, pe înţelesul nostru al tuturor. Cred că nu puţini telespectatori îi mulţumesc în gând, pentru tot ce face ca să ne pună la curent cu durerile noastre fizice şi psihice, prezente sau viitoare. • De „durerile" psihice actuale, se ocupă, evident, „actualităţile". Şi ca să nu ne cauzeze ştiutele matrapaslâcuri ale celor care ne conduc, au grijă să le îmbrace în petale de trandafir, sau să nu ni le arate deloc! Cum s-a întâmplat şi cu recentul refuz al dlui consilier prezidenţial, purtător de cuvânt al preşedintelui Iliescu şi ambasador, Traian Chebeleu.

Care a refuzat să se prezinte la Parlament şi să răspundă (de faţă fiind şi ziariştii) în faţa Comisiei de anchetare a afacerii „Apartamentul". De asemeni a refuzat să completeze şi declaraţia privind bunurile şi averea personală. Credeţi că are s-o „che-belească" pentru aceasta? Fiţi pe pace: bufniţa de la Cotroceni are aripi lungi şi ocrotitoare. Îi cocoloşeşte pe toţi! Deci, nu va păţi nimic, cum nimic nu vor păţi nici ceilalţi suspuşi acuzaţi de abuzuri şi trafic de influenţă. Pentru că, după cum bine ştiţi, corupţie avem din belşug, dar nu avem corupţi! Asta-i! Curaţi ca lacrima, oblăduiţi de o crenguţă cu trei trandafiri, tovarăşiile lor îşi văd liniştiţi de treabă adunând bunuri peste bunuri şi ducând ţara de râpă! Noi muritorii de rând, cu partea noastră: stavridul naţional cu 2215 lei kg. Pe care, ca mâine, mulţi nu vor avea cu ce-l cumpăra! Încolo? Numai sănătate şi voie bună! La toţi! Că zaiul şi năboiul care dau în decembrie, ne aşteaptă la cotitură. Împreună cu „agentul termic" ameninţat de gigacaloria care va sălta nemiloasă, de vom face promoroacă la gură! Nu sunt eu „Mafalda" ca dl. Radu Coşarcă, dar un fel de „Pitia" mai mică tot oi fi. Veţi vedea!

Rodica RARĂU

Annelie Ute Gabanyi

Două cărţi – un singur autor

– Die unvolendete revolution
– Partei und literatur in Rumänien seit 1945

Cartea doamnei Annelie Ute Gabanyi: **„Die unvolendete revolution"** tipărită la Piper, München-Zürich, 2 Auflage, 1990, constituie un standard de informaţie politică dar şi o matură putere de a lega şi comenta această informaţie. Munca strângerii informaţiilor este consi-derabilă, iar modul în care ele sunt structurate pentru a demonstra cauzele şi consecinţele căderii regimului dictatorial Ceauşescu este un model de argumentaţie logică. Informaţia devine argument clarificator al evenimentului politic. Întreaga înlănţuire arată clar existenţa unei opoziţii înăuntrul partidului comunist român. Pe de o parte demagogia naţionalistă a lui Ceauşescu cu grosolane greşeli de administraţie, pe de alta vechea gardă, sau elita intelectuală nemulţumită de marginalizarea ei şi conştientă de dezastrul economic la care a ajuns ţara. Această opoziţie este protejată şi susţinută de conducerea comunistă sovietică, care prin Gorbaciov caută soluţii pentru a scoate propria lor administraţie din impasul economic. În Uniunea Sovietică se fac reforme. Ceauşescu se împotriveşte acestor reforme şi ca să-şi acopere greşelile şi menţine puterea, jucând cartea naţio-nalistă, cere revizuirea pactului Hitler-Stalin, prin care am pierdut Basarabia. Este picătura care varsă paharul plin de insubordonarea lui Ceauşescu în Pactul de la Varşovia, Comecom şi pretenţiile de independenţă politică. Dacă toate acestea au fost trecute cu vederea, problema Basarabiei nu a mai fost la fel tratată. Pentru asta Rusia declanşează căderea lui Ceauşescu. Ea utilizează opoziţia intelectualităţii comuniste, iar poporul român vrea căderea regimului din cauza mizeriei în care a fost adus: foame, frig, lipsă de electricitate, apă şi izolare în statul poliţienesc. Există o adâncă deosebire între dorinţele populare şi cele ale elitei comuniste. Unii vor ieşirea din mizerie, ceilalţi puterea pentru realizarea lor. Prin această răsturnare, Rusia Sovietică câştigă o şi mai mare influenţă asupra României. Noua conducere îşi corectează drumul prin noroiul politic sub controlul Moscovei. Lucrarea duce cursul istoriei până în iulie 1990. Bogăţia informaţiei, acurateţea utilizării ei în demonstraţia inevitabilului logic al evenimentelor din 1989 până în 1990 sunt atât de strălucit compuse încât se impune autoarei acoperirea spaţiului de timp de atunci şi până acum printr-o nouă lucrare.

Al doilea volum, **„Literatura în România de după 1945"**, apărută în 1975, la Südost-Institut München, R. Oldenbergourg Verlag München, este de o actualitate de nătăgăduit. Este istoria literaturii române în timpul de plină forţă a dominaţiei comuniste. Ea face clar cunoscută lupta dusă timp de 30 de ani între dogmatismul comunist şi cei care au scris literatura de artă. Beletristică cum se mai spune. Cu acribie şi exhaustiv - se urmăreşte cursul proce-sului dintre cele impuse de partidul comunist român şi ecoul avut între scriitori. Riguros alese, cele 384 de referinţe demonstrează existenţa a trei etape în istoria literaturii române între anii 1945 şi 1975. Prima etapă dogmatică şi antinaţională cu poeţi ca Alexandru Toma, Mihai Beniuc şi Maria Banuş ţinând până în 1950. A doua liberalo-naţională, până în 1970, în care sunt reabilitaţi Lucian Blaga şi Tudor Arghezi şi în care se reia legătura cu literatura română dinainte de 1945. Şi, în sfârşit, apariţia generaţiei de după 1970, care nu mai ţine seama de impunerile partinice, mergând chiar până la revolta deschisă, ca în cazul scriitorului Paul Goma. De remarcat faptul că romanul, în toată această perioadă a fost creat pe polemică politică. Toate episoadele sunt fie justificarea regimului comunist, fie mai ascuns sau mai pe faţă critica acestui regim. Se poate spune că studiul doamnei Ute Annelie Gabonyi se poate alătura celor ale lui Eugen Lovinescu „Istoria civilizaţiei române moderne" şi „Istoria literaturii române contem-porane". El este o sursă de informaţii de mare importanţă pentru literatura română din această perioadă şi se impune pentru o traducere în limba română.

Prof. Ionel PROTOPOPESCU

Semnal • Semnal

Miercuri, 9 noiembrie, Fundaţia Culturală „Memoria" şi Filiala Bucureşti a AFDPR au organizat la Muzeul Ţăranului Român festivitatea de lansare a volumului de memorii **„Pohod na Sibir"** al doctorului **Ahile Sari.** Au fost de faţă membri AFDPR, patronul editurii Venus, dl Dan Ciobanu, un numeros public.

Cu acestă ocazie, au rostit alocuţiuni dr. **Banu Rădulescu,** av. **Victor Cionaru,** dr. **Radu Damian,** dl. **Ilarion Stănescu** şi dl. senator **Constantin Ticu Dumitrescu,** evocând personalitatea autorului plecat de curând dintre noi.

Apărute la Casa de Editură Venus, în cadrul colecţiei „Negru pe alb", coordonată de Niculae Gheran şi Cezar Simionescu, memoriile de lagăr ale dr. Sari se remarcă prin faptul că sordidul este estompat de optimismul celui ce a pătimit. Optimism ce decurge din adânca şi via credinţă în Dumnezeu.

Lansare de disc

Săptămâna trecută a avut loc la magazinul Yamaha din Bucureşti lansarea discului cu titlul *„Ştii omule ce e viaţa?"* al dnei *Irina Loghin.* Realizat împreună cu Societatea Electrecord, discul propune interesante piese de muzică lăutărească. Călătoria artistică a dnei Irina Loghin în alte zone muzicale decât cele tradiţional folclorice nu se încheie aici, deoarece cunoscuta interpretă de muzică populară pregăteşte pentru luna noiembrie un disc cu colinde şi muzică religioasă. Amintim că dna Loghin a avut şansa – după cum ne-a mărturisit – să invete alături de marele Gheorghe Zamfir timp de 10 ani. De asemenea este de remarcat faptul că a suferit opt ani de interdicţie – timp în care nu a avut voie să apară pe posturile de radio şi TV şi nici în spectacole – deoarece s-a adaptat greu „folclorului" contemporan din perioada ceauşistă. *(O.P.)*

O remarcabilă lecţie de istorie politică

Practica politică a partidului nostru are marea şansă de a beneficia de supravieţuirea unor veterani ai PNŢ care astăzi au notabila îndatorire de a reprezenta punctul de legătură între tradiţia interbelică şi activitatea generaţiei actuale.

Adunarea pentru constituirea Senatului PNŢCD Argeş, ţinută la data de 29 octombrie 1994 a oferit o reuşită lecţie de istorie politică. Alături de veterani ai partidului, victime ale opresiunii comuniste, au participat şi membri ai PNŢCD, de vârstă medie şi tineri, elevi chiar. Astfel ei au avut posibilitatea de a vedea şi auzi oameni care au participat la fondarea Filialei Argeş a PŢ, în 1919, o revelaţie fiind inginerul silvic **Păunescu Trifon**, nonagenar şi cu o vechime în partid de peste 70 de ani. Tatăl dlui Păunescu a luptat în aceleaşi tranşee cu căpitanul **Ion Mihalache**, care avea să devină şeful partidului ce se va înregistra oficial la sfârşitul războiului: Partidul Ţărănesc, întrupare a visului ce s-a născut în mintea şi sufletul românilor de pe muscelele Argeşului, matca românismului şi a singurului partid cu adevărat naţional. Decanul de vârstă al ţărăniştilor argeşeni a evocat momentul constituirii, în 1919, a primei organizaţii PŢ din judeţul Argeş, în casele lui **Niţă** din cartierul Prundu. La acest moment istoric a luat parte şi **Dincă Schileru**, colaboratorul şi prietenul lui **Constantin Dobrescu Argeş**, cel care a aprins scânteia ţărănismului, precum şi **Vălimăreanu**, musceleanul vestit prin devotamentul său pentru cauza ţărănismului.

Dl. Badea Tătulescu, de 88 de ani, a reînviat pentru cei prezenţi, dramaticul moment „august 1946 la Piteşti", când cete de comunişti dotate cu rângi, bâte şi pistoale, conduse de croitorul Sandu, viitorul prim-secretar comunist al regiunii Argeş şi viitorul naş al familiei Nicolae Ceauşescu, au provocat masacrul de la Palatul de Justiţie din acest oraş, omorând şi schilodind fruntaşi ai PNŢ din judeţul Argeş: **Gheorghe Mihai** - ucis cu mai multe focuri de revolver trase în cap, şi după ce fusese doborât, **Ţică Popescu** - omorât în bătaie, cu organele interne zdrobite, fiind jucat în picioare, **Marin Piţigoi** - grav rănit ca şi **Badea Tătulescu** - rănit la cap cu lovituri de bare metalice, mulţi ţărani, preoţi, bestial bătuţi, doar căţiva scăpând cu fuga.

Instructivă, pentru cei mai tineri, a fost şi rememorarea unor ipostaze în care s-a aflat **dl. Popa Nicolae** din Mălureni, care în perioada studenţiei, la Cluj, a avut legături politice rodnice cu personalităţi de seamă ale PNŢ, precum **dr. Haţieganu, Ionel Pop** şi alţii care l-au ajutat în timpul şederii sale în Transilvania. Au făcut o deosebită impresie documentele şi obiectele prezentate de dl. Popa: legitimaţia sa de membru al PNŢ, recomandări ce le-a primit de la fruntaşii ai partidului, scrisori şi, în mod deosebit, o ştampilă pătrată cu titulatura partidului şi cu semnul electoral „OCHIUL" pe care a ţinut-o ascunsă zeci de ani în podul bisericii, ca să nu fie găsită de comunişti.

Veteranii, deţinuţi politici, îndreptăţiţi la calitatea de senator al partidului nostru, au prezentat, în continuare, extrase din sentinţele lor de condamnare prin care tribunalele militare comuniste îi osândeau la ani grei de temniţă, enumerând denumirile cu rezonanţă înfiorătoare: Piteşti, Sighet, Aiud, Râmnicul Sărat, Jilava, Minele de la Cavnic şi Baia Sprie, Balta, Canalul şi Capul Midia. Este cazul **dlui. Muşat Gheorghe**, condamnat la „20 de ani temniţă din care a executat 12 supravieţuind doar prin apariţia Decretului Consiliului de Stat din 1964". **Dl. Sufleris Dumitru**, după ce a ieşit din închisoare, a fugit în Dobrogea unde timp de 42 de ani a stat ascuns, într-o continuă încordare de a nu fi descoperit şi închis iarăşi. **Domnii Vicu Atanasiu, Dumitrescu Pavel** şi alţi deţinuţi politici au completat prin cuvântul lor tabloul sumbru al apocalipsei adusă de comunişti.

O foarte documentată expunere, ce a adus multe şi necesare clarificări cu privire la Organizaţia PNŢ Argeş în perioada 1945-1947, cu privire la primele arestări şi condamnări ce anunţau uriaşul val de represiune împotriva membrilor PNŢ, a făcut **dl. Barbu Piţigoi**, deputat de Argeş al PNŢCD. Dânsul este fiul fruntaşului ţărănist Marin Piţigoi, deputat PNŢ în anii '30. În evoluţia sa, ca om politic, Marin Piţigoi a probat o nedezminţită constanţă, când în 1938 şi 1946, în momentele grele pentru partidul nostru, renunţând la prietenii personale şi chiar de familie, cu alţi membri de frunte ai partidului, nu a aderat la nici o disidenţă, anul 1947 găsindu-l printre cei puţini dar hotărâţi şi credincioşi politicii noastre pe linia Maniu-Mihalache. El şi-a pus chiar propria casă drept sediu al Organizaţiei judeţene PNŢ.

A urmat stabilirea calităţii de membru al Senatului PNŢCD Argeş. **Dl. Nanu Romeo**, preşedintele Filialei Argeş a PNŢCD, a solicitat membrilor senatului judeţean ca dânşii să-şi aleagă organul de conducere format din: **Muşat Gheorghe** - preşedinte, **Dumitrescu Pavel** - vicepreşedinte, **Mirescu Aurel** - secretar. Senatul a delegat ca membri în Comitetul de conducere al PNŢCD Argeş, pe domnii **Popa Nicolae, Dumitrescu Pavel şi Sufleris Dumitru.**

La 29 octombrie, în Organizaţia judeţeană Argeş a PNŢCD, s-a reuşit, prin constituirea Senatului judeţean, o fortificare necesară pentru activitatea politică ce ne aşteaptă în lunile şi anii ce vor urma. Şi cu această ocazie s-a reamintit celor mai tineri că partidul nostru este al celor din clasele de mijloc ale societăţii româneşti, al celor care trăiesc din munca lor, cei mai numeroşi, care ţin pe umerii lor ţara, ei producând bunurile materiale şi chiar pe cele spirituale. PNŢCD nu este o grupare de potentaţi funciari sau bancheri, de moşieri şi rechini ai finanţelor, ci este un partid cu adevărat naţional.

Aurel TEODORESCU

Pelerinaj la mormintele eroilor români din localităţile Dieuze, Labry, Buzy şi Verdun (Franţa)

La iniţiativa Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici din România, Filiala Franţa şi cu sprijinul Bisericii Române Unite, din Paris şi al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin şi Democrat, Filiala Franţa, un autocar a plecat din Paris la 21 octombrie 1994, pe urmele strămoşilor morţi în Lorena.

Am ajuns la Dieuze, lângă Nancy, în dimineaţa zilei de 22 octombrie.

În cimitirul militar din această localitate dorm 947 de tineri români căzuţi în primul război mondial, ca aliaţi ai Franţei. Dintre şirurile lungi de cruci albe, aliniate ca pentru defilare se ridică un monument ce poartă semnătura lui Jalea. Pe el au fost încrustate versurile Elenei Văcărescu: Pe-al vostru vis eroic ştiindu-vă stăpâni, / Dormiţi vegheaţi de Franţa, dormiţi soldaţi români!

O altă inscripţie, extrasă din Imnul Regal Român, a fost semnalată de istoricul militar Jean Nouzille: O, Doamne Sfinte, / Ceresc părinte, / Susţine cu a Ta mână / Coroana română!

Inscripţia, pe care a văzut-o şi autorul acestui articol, a dispărut, după ce Ambasada Română din Paris a fixat o altă placă! Iată că neocomuniştii se răfuiesc şi cu istoria!

Pelerinii s-au rugat pentru odihna sufletelor eroilor români.

În cimitirul din Labry, lângă Metz, ne-am rugat la groapa comună unde dorm 172 de români.

Apoi în cimitirul din Buzy, unde dorm 8 români.

Am ajuns la Verdun, unde a avut loc cea mai mare bătălie din istorie, care s-a soldat cu peste 800.000 de morţi, în ajunul aniversării marii ofensive franceze din 24 octombrie 1916. Intrarea României în război la 14 august 1916 i-a obligat pe germani să retragă câteva divizii de la Verdun, pentru a le trimite contra României. Mareşalul Hindenburg scria că „Într-adevăr, niciodată o putere atât de mică precum România nu a avut ocazia de a juca în istoria lumii un rol de decizie atât de mare şi într-un moment atât de favorabil". După cum spune istoricul Jean Nouzille, împăratul Wilhelm al II-lea a ordonat să se şteargă numele de Ferdinand I din Marea Carte a familiei de Hohenzollern, „omorându-l" astfel în arborele genealogic al acestei case. Regele României era considerat un trădător.

Dar acest mare rege, între România şi familia de Hohenzollern, a ales România, declarând război Germaniei, fapt ce a dus la întregirea ţării.

În lumina acestui adevăr, trebuie condamnată neruşinarea neocomuniştilor români, falsificatori ai istoriei, care îl numesc pe Regele Mihai I „Mihai de Hohenzollern"!

Ajunşi în cimitirul Faubourg Pavè, din Verdun, ne-am rugat la mormântul lui Miron Jean, pe a cărui cruce scrie „Mort pentru Franţa".

Monseniorul Gheorghe Surdu, parohul Bisericii Române Unite din Paris, preşedinte de onoare al AFDPR, Filiala Franţa, a oficiat un serviciu religios pentru cei şapte soldaţi necunoscuţi francezi, care dorm în acest cimitir şi pentru românul Miron Jean.

Am mai vizitat osuarul, cu osemintele a 130.000 de eroi, cimitirul naţional, unde dorm 15.000 de eroi, memorialul şi satele Douaumont şi Fleury distruse de război, dar nereconstruite, pentru a rămâne o mărturie generaţiilor viitoare.

Orice om care a trecut prin acest nenorocit secol trebiue să viziteze neapărat oraşul Verdun.

În drum spre Paris, am vizitat majestuoasa catedrală din Reims, construită în secolul al 13-lea, simbol al Franţei în timpul războiului din 1914.

Aici s-a botezat Clovis şi s-au încoronat mai mulţi regi ai Franţei.

Am ajuns la Paris obosiţi (printre noi se aflau şi pelerini de 80 de ani) dar mulţumiţi de a ne fi îndeplinit o datorie sfântă.

Remus RĂDINA
Paris, 30 Octombrie 1994

SĂ NE CUNOAŞTEM BĂTRÂNII!

O lăudabilă iniţiativă, a tineretului PNŢCD din Sectorul 3.

Dorind să cunoască cât mai profund istoria partidului prin vechii luptători, care din motive de sănătate nu mai pot desfăşura zilnic activitatea politică fiind trecuţi în rândul membrilor de onoare, tinerii l-au ales pe domnul ION MARINACHE, în vârstă de 84 ani, doctor în drept, licenţiat în filologie şi litere, care timp de 15 ani a cunoscut ororile temniţelor Jilava, Aiud, Ocnele Mari ale căror urmări se fac din ce în ce mai mult simţite, îngreunându-i mişcările şi deplasarea.

În ultimii doi ani, datorită înaltei competenţe profesionale şi nobleţei sufleteşti a d-lui dr. George CALALB pe care le manifestă aproape zilnic faţă de dl. Marinache, acesta a putut avea plăcuta surpriză şi nespusă emoţie de a putea primi vizita tinerilor **Rodica Croitoru, Popescu Croitoru, Popescu Eduard şi Caliniuc Alexandru.**

La solicitarea tinerilor, a început depănarea amintirilor şi evocarea evenimentelor petrecute alături de IULIU MANIU şi ION MIHALACHE, ca fost membru în conducerea partidului şi preşedinte al Filialei sectorului 4 la acea dată. Născut la Topoloveni, domnul MARINACHE, apropiat al familiei Mihalache, a fost în măsură să expună fapte reale din viaţa şi activitatea acestui martir. Relaţiile dintre IULIU MANIU şi ION MIHALACHE au fost expuse cu adâncă profunzime.

Întrebat de cei trei tineri, care era modul de lucru şi formele de organizare a partidului la acea dată, domnul Marinache a spus:

„Ceea ce prima în acea perioadă era idealismul dezinteresat şi demnitatea morală, iar organizarea se făcea de jos în sus, adică, în oraşe prin circumscripţii pe zone şi sectoare, iar la sate prin plase, comune şi sate, unde membrii de partid erau profund implicaţi, lucru ce ar trebui să se facă şi astăzi."

Domnul doctor CALALB s-ar fi opus ca această întrevedere să dureze trei ore, dacă omul bolnav şi încărcat de suferinţă, nu ar fi primit cel mai reconfortant dar: dovada că n-a fost uitat!

Iniţiativa celor trei tineri din Sectorul 3 a fost profund apreciată şi de domnul academician prof. Gabriel ŢEPELEA şi credem că este demnă de urmat de tineretul nostru.

Victor RĂDUCANU
Membru în Delegaţia permanentă a PNŢCD

www.dreptatea.ro

JURNAL DE SPECTACOL

LA STEAUA FĂRĂ NUME

Steaua fără nume a lui **Mihail Sebastian**, pusă pe scena Naționalului bucureștean va purta de aici înainte titlul de „Cel mai bun spectacol cu o piesă românească" după premiul acordat la Festivalul Național de Teatru „I.L. Caragiale" recent încheiat.

Inedita viziune scenică propusă de **Alexa Visarion** modernizează textul clasic de acum, lăsând însă teatrul poetic al autorului să respire lirismul care-i este propriu. Mai mult decât atât, atmosfera în întregul ei, poartă scânteieri eminesciene, iar cronologia modificată a piesei potențează cu mijloace cinematografice încărcătura emoțională.

Chiar de la început simți aerul vibrând de „lumina stinsului amor", iar pe Miroiu implorând „O! glasul amintirii rămâie pururi mut/ Să uit de veci norocul ce-o clipă l-am avut". Camera acestuia devine cadrul unic, unde acțiunea se desfășoară într-o succesiune nostalgic-meditativă de amintiri și evenimente la timpul prezent. Nu întâmplător aici, în decorul simplu al **Viorícăi Petrovici**, Mona se sperie că „în odaie prin unghere/ s-a țesut păienjeniș/ și prin cărțile în vravuri/ umblă șoarecii furiș". În continuare, construcția regizorală adaugă cu fiecare tablou un strop de melancolie peste visul imposibil - „femeie între stele și stea între femei". Acest crescendo este menținut până în finalul ce înconjoară eroii cu „un cer de stele dedesubt/ deasupra cer de stele".

Evoluția actorilor principali nu susține, din păcate, poetica acestui univers. Zadarnic închipuie **Doina Levința** constume în care unul pare „încins cu o haină de umbre" și celălalt de „raze". **Carmen Galin** apare, într-adevăr, „cu brațele de marmur, cu părul lung, bălai", dar prea absorbită să-și piardă al său timp „cu dulci nimicuri". Nedeslușita alternativă a iubirii profunde nicicând nu-i umbrește gândurile. Astfel, în locul ezitării de o noapte de a-și „lăsa lumea", ea poate rosti aproape agasată „ia nu mai căta în stele/ fericirea ta, iubite!". E drept că nici personajul creat de **Claudiu Bleonț** nu o poate îmbia la altceva. „Uscațiv așa cum este, gârbovit și de nimic", eroul său nu-l prefigurează deloc pe bătrânul dascăl ce „precum Atlas în vechime sprijinea cerul pe umăr/ Astfel el sprijină lumea și vecia într-un număr", ci un biet profesoraș de provincie care niciodată nu ar putea să o tenteze să-i devină muză.

Toate acestea conduc la anularea conflictului principal, reconstruit cu atâta inventivitate de Alexa Visarion, încât nu mai este credibil. Rămâne viabil doar contrapunctul comic, căci actorii ce dau viață personajelor secundare - **Costel Constantin, Valentin Uritescu, Cerasela Stan** - dozează cu precizie amestecul de curiozitate bolnăvicioasă cu naivitate, de căldură cu răutate ce caracterizează eroii. Le stau alături **Raluca Penu** și **Bogdan Mușatescu** cu prestațiile lor pline de savoare și personalitate.

O mențiune specială se cuvine a face despre muzica lui **Anton Șuteu**, care urmărește îndeaproape eșafodajul ridicat de regizor, decupând scenele și individualizându-le.

Iar dacă ultimele sunete sunt ale roților unui tren care se îndepărtează

e semn că „la steaua care-a răsărit/ e-o cale atât de lungă", pe care doar reușita în plan conceptual a lui Alexa Visarion o parcurge.

Anca ROTESCU

CARNET PLASTIC

CRISTIAN RADI și VIRTUȚILE ACUARELEI

După 9 ani de la încheierea studiilor superioare în cadrul Academiei de Artă din București și după numeroase și susținute participări la expozițiile de scenografie organizate în țară și în străinătate, tânărul artist, CRISTIAN RADI, născut în Craiova și absolvent al prestigiosului liceu „N. Bălcescu" din capitala Băniei, se prezintă în fața publicului iubitor de frumos cu prima sa expoziție personală, intitulată ACUARELĂ. Adăpostită de Galeria de Artă „Galateea", această primă manifestare artistică în nume propriu se compune dintr-o suită remarcabilă de PEISAJE și FLORI – dovadă a profundei sale intimități cu motivul om-natură. Înalt și bine clădit, „înarmat" și cu o mustață menită să pună în evidență bărbatul „tare, energic și hotărât", artistul se dovedește a fi stăpânit, în primul rând, de suflet: este sensibil ca un seismograf și animat de sentimente foarte profunde. În fața minunilor naturii, în special a FLORILOR, vibrează puternic, imaginația își ia zborul și zămislește realități parcă văzute și, totuși, unice, nemaiîntâlnite. Așa se explică prima impresie a vizitatorului că se află într-o lume în care **diafanul, discreția, delicatețea, gingășia, culorile și parfumurile** se-ntâlnesc într-o superbă **corespondență**. În fața unor peisaje și în special a **unor flori de câmp** care mustesc de viață în plină „înflorire", propulsate de sevele primăverii și ale verii ne vine să exclamăm asemenea lui G. Bacovia: „O pictură parfumată cu vibrări de violet". Cineva vorbea despre existența unor similitudini cu acuarela chinezească și cu cea practicată de marii maeștri ai genului din Europa ultimelor secole. Până la un punct, aserțiunea se susține, pentru că anumite elemente perene au devenit componente ale tehnicii și ale artei compoziționale în acest domeniu. Dincolo de ele, însă, CRISTIAN RADI se dovedește a fi **un pictor** (E. Schileru pe bună dreptate, susține că acuarela ține mai mult de pictură decât de grafică) original și deosebit de inspirat, care cunoaște și transferă pe hârtie toate virtuțile acuarelei: prospețimea culorilor, fuziunea, grația, viziunile vaporoase etc. Copaci, apele, Delta Dunării, munții, ierburile, cerul și, mai ales, florile – realități ale spațiului nostru matrice, multe dintre ele familiare – când sunt armonizate în tablouri în compoziții subtile și cu o surprinzătoare paletă cromatică, ne transportă într-o lume mirabilă, de basm. Corespondența dintre rezultatele concrete ale creației (tablourile) și sufletul zămislitorului care le-a dat viață este foarte grăitoare în expoziția de care ne ocupăm. Picturi luminoase, tonice, încărcate cu pace, liniște și împăcare (care trec, pe neobservate, în inima privitorului) nu pot ieși decât dintr-o mână sigură, condusă de o minte clară și de o conștiință superioară, de un suflet bun și generos. Florile preferate sunt florile de câmp: macii și trandafirii sălbatici, lăcrămioarele, brândușele, toporașii, gura-leului, corolele de mușețel, crengile înflorite etc. în strânsă companie cu ierburile și cu arbuștii șesurilor și ale înălțimilor. Ele sunt surprinse în Smoc și, pentru ca impresia de parte distinctivă a naturii să fie cât de cât mai deplină, florile – deși adunate la bază – nu sunt așezate în vaze, par să crească direct din pământ. Într-o singură compoziție, descoperim o vază de sticlă înaltă și îngustă. Culorile vii și luminoase – sinteza de roșu, galben, verde, mov, maroniu, argintiu, albastru etc. – la conferă strălucire și prospețime. Remarcabilă este lucrarea în care o creangă încărcată cu flori, ușor aplecată orizontal, se răsfață – în prim-plan – la soare. Alternanța alb-roșu-verde-negru și albastru-argintiu (al cerului) este surprinzătoare.

În domeniul **peisajului**, peisajul montan și cel specific Deltei Dunării ocupă locul principal. Într-un tablou feeric, în care domină munții veșnici, după o perdea de bolovani și stânci albe, străjuită de brazi rari și poiene, domnește o casă cu turnuri. În alt tablou, printre stânci și copaci cu rădăcini aparente, ni se insinuează privirii niște vedenii (animale) albe cu ochi și bot, care ar putea fi foarte bine niște... stânci scobite de ape și vânt. Delta Dunării, cu universul ei pe ape, trestii, canale, ierburi înalte, sălcii plângătoare, plopi etc. este prezentată cu întreaga ei încărcătură de poezie, într-o suită de admirabile și impresionante compoziții în care „vraja" sporește grație „amestecului", osmozei cer-ape-vegetație și liniștii primelor începuturi...

M. AUGUSTIN

Limba noastră-i limbă sfântă

Motto: *„Când cineva nu s-a împrietenit cu gramatica română, să nu cuteze a se exprima în public!"*

Mihai EMINESCU

Pentru a trece în revistă greșelile de exprimare întâlnite în mass-media, mai ales după decembrie 1989, ar trebui (cum spuneam și cu alt prilej) o carte destul de groasă. Din cele semnalate de mine, o parte au fost înlăturate cu o oarecare promptitudine, altele – de-abia după intervenția unor filologi de renume, ca Mioara AVRAM, George MIREA, Cezar TABARCEA, dar mai sunt destule care persistă. Căci multora dintre cei vizați, criticile le-au intrat pe-o ureche și le-au ieșit pe cealaltă, ignorând sfatul pe care însuși Eminescu l-a respectat cu sfințenie! Perseverarea într-o exprimare incorectă duce la crearea de automatisme proaste, cei ce le-au deprins fiind mult mai greu de dezvățat decât cei cărora nu le-au „intrat în sânge". Misiunea de a le arăta modul corect de exprimare trebuie să și-o asume toți cei ce iubesc limba română, în primul rând specialiștii. Nimeni, însă, n-are dreptul să jignească pe cineva, admonestându-l în public pentru o simplă neglijență, așa cum la ultima „Telepoveste a vorbei" din luna octombrie, Cristian Nițulescu a procedat cu distinsul domn Alexandru Păsărin, directorul publicațiilor REBUS (sponsorul – culmea! – unor concursuri lansate de emisiunea respectivă). Eu, însă, mă refer acum nu la cei de vârsta, experiența și prestanța d-lui Păsărin (pentru care o formulare criticabilă reprezintă – desigur – o excepție), ci la cei pentru care asemenea formulări au devenit o regulă. Și mă doare sufletul când observ că în această situație neplăcută se găsesc și o serie de tineri, care asaltează (și deschid) porțile mass-media! Ei trebuie să se străduiască să ajungă în situația inversă, adică să greșească din ce în ce mai rar, până la limita excepției, iar grija pentru evitarea (și îndreptarea) exprimărilor incorecte să le devină o regulă! Și printre măsurile luate în acest scop, să fie – în primul rând – „împrietenirea" cu gramatica română, pe care o pot găsi fie sub formă de carte, fie sub formă de sfaturi date de către specialiști. Tinerilor nu trebuie să le fie rușine când cer sfaturi, ci când comit greșeli din cauza unei „mândrii" prost înțelese. Numai cei ce s-au molipsit de „boala" suficienței, a snobismului și a falsului aplomb consideră că nu mai au nimic de învățat, și-atunci cutezanța lor de a vorbi (a scrie) în public este de cele mai multe ori dăunătoare! Căci acești „cutezători" induc în eroare un mare număr de oameni, tentați a-i imita. Tocmai de aceea, avertismentul eminescian (citat sub titlu) este mai actual ca oricând!

„Cutezători" – deveniți dăunători...

Prof. Gh. CONSTANTIN

Din lume adunate

● Un grup terorist de stânga care se autointitula „coloana anti imperialistă" a pus bombe la sediul a două partide guvernamentale germane şi ameninţă să atace liderii politici germani acolo „unde ei lucrează şi trăiesc". Sediile CDU şi FDP (liberalii) din Dusseldorf şi Bremen au fost atacate în septembrie.

● SUA, Canada şi Australia au încheiat un acord pentru interzicerea fumatului în avion pe liniile din aceste ţări.

● Elţîn a numit recent pe economistul liberal Anatoli Ciuba cunoscut ca un pro reformist în postul de prim ministru. Totodată a fost numit Vladimir Panskov un economist din era sovietică, în funcţia de ministru de finanţe.

● Biserica ortodoxă sârbă respinge planul internaţional de pace în Bosnia. Parcă am mai văzut noi popi belicoşi şi prin alte părţi!.

● Reagan, 83 de ani, a dat publicităţii faptul că suferă de scleroză cerebrală, dar că se simte bine. Se pare că prin politica sa de intensă cursă a înarmărilor americane, lui Reagan îi revine meritul de a fi grăbit prăbuşirea URSS, care nu a putut ţine pasul şi a dat faliment.

● Patrule anti-submarine ruse au depistat submarine SUA în Marea Barenţ. Guvernul rus a protestat, dar autorităţile SUA dezmint faptele.

● Un ofiţer superior al spionajului militar rus a acuzat serviciile de spionaj străine de asasinarea ziaristului Dimitri Kolodov. Se ştia că Kolodov investiga corupţia din armata rusă. Dar ce interes aveau străinii să nu se dezvăluie faptele? Oare chiar corupţii erau interesaţi să se dezvăluie actele lor proprii de corupţie?

● Şomajul în Franţa a atins recordul de peste 3 milioane de şomeri, adică 12,7 % din forţa de muncă.

● Ministrul de externe polonez, Olechowski, nu va cere scuze Rusiei pentru maltratarea unor ruşi în gara din Varşovia. La 23 octombrie poliţia poloneză a intervenit în gara Varşovia atunci când ziarişti ruşi au fost atacaţi de mafia rusă.

● În diferite oraşe, mii de muncitori ruşi au protestat pentru neplata salariilor, fapt frecvent în toate sectoarele economiei ruse.

● 73 de persoane oficiale din fostul regim marxist al Etiopiei sunt judecate pentru genocid şi crime împotriva umanităţii. Ca întotdeauna, marxiştii judecaţi au comis atrocităţi, au asasinat ofiţeri, lideri politici, sindicali şi ai bisericii. Mai sunt însă şi alte ţări în care marxiştii îşi fac de cap...

● Organizaţia internaţională a Muncii (ILO) a făcut investigaţii asupra stării din Rusia constatând că : şomajul este de cinci ori mai mare, decât cel comunicat oficial. Media de viaţă în Rusia a scăzut dramatic la 58 de ani pentru bărbaţi şi 62 de ani pentru femei. Liderul ILO vorbeşte despre o „implozie socială" care creează premisele tulburărilor sociale. Sărăcia în Rusia face ravagii, prin creşterea alcoolismului, a sinuciderilor, accidentelor, crimelor şi a malnutriţiei. Holera, difteria şi alte boli bântuie în Rusia, iar tratamente medicale corespunzătoare există numai pentru noii îmbogăţiţi, foştii nomenclaturişti şi KGB-işti. Întreprinderile ruseşti datorează 1,82 miliarde de dolari muncitorilor - salarii neplătite - 53 % dintre întreprinderi fiind datoare şi în prag de faliment. Procentul celor care trăiesc sub pragul sărăciei depăşeşte 30%. Deci, trăiască tratatul de prietenie şi ajutor reciproc Româno-Rus!

Radu PĂTÂRLĂGEANU

Dosarul româno-maghiar

Viaţa la Paris se desfăşoară fără întreruperi de-a lungul întregului an. Activitatea culturală şi cea de politică naţională, dar şi internaţională, sunt în atenţia întregii lumi în Oraşul Lumină, Parisul.

Cel mai important for de dezbateri pe probleme de politică internaţională îl constituie Institutul Francez de Relaţii Internaţionale. La acest institut conferenţiază permanent reprezentanţi de frunte ai diplomaţiei din lumea întreagă, precum şi analişti politici de mare reputaţie.

În acest cadru, la 20 octombrie curent, ministrul de Externe al Ungariei, Laszlo Kovacs, a făcut o expunere concisă asupra problemelor de politică externă ale Ungariei. Acestea se referă atât la relaţiile, schimbate după 1989, ale Ungariei cu lumea liberă din Vest, cât şi la relaţiile cu fostul suzeran al Ungariei, Rusia, ca moştenitoare a patrimoniului URSS.

Dată fiind existenţa unor importante minorităţi ungare în ţările învecinate cu Ungaria, relaţiile cu aceste ţări, în principal România şi Slovacia, au constituit obiectul principal al expunerii lui Laszlo Kovacs.

Sala de conferinţe a institutului francez era arhiplină, participanţii fiind în cea mai mare parte diplomaţi străini acreditaţi la Paris, dar şi distinşi reprezentanţi ai diplomaţiei franceze.

Am participat de drept la această manifestare, în calitate de membru al institutului.

Ministrul ungar s-a referit la relaţiile Ungariei cu Uniunea Europeană şi NATO, subliniind năzuinţa Ungariei de a fi primită mai întâi, ca membru în prima instituţie. În privinţa includerii Ungariei ca membru deplin în NATO, nu numai în Parteneriat, Kovacs a arătat înţelegere pentru îngrijorarea Rusiei ca ţările Europei Centrale să facă parte din organizaţia defensivă NATO. Kovacs a ţinut să reamintească că Rusia constituie o mare putere nucleară de care trebuie să se ţină seama. Din păcate nu s-a subliniat că şi Lumea Liberă şi NATO constituie mari puteri nucleare, fapt care a frânat expansiunea imperialismului rus în ultima jumătate de secol în Europa şi Asia, menţinându-se astfel pacea.

Ministrul ungar a mai arătat preocuparea faţă de minorităţile maghiare din Slovacia şi România şi a vorbit despre tratativele în curs cu aceste două ţări în vederea încheierii unor acorduri care să deschidă o nouă eră în relaţiile dintre Ungaria, Slovacia şi România.

Laszlo Kovacs a declarat cu fermitate că **Ungaria nu pune şi nu va pune în discuţie frontierele actuale cu România şi Slovacia**. El este însă îngrijorat că în ultimul timp au fost cooptaţi în Guvernul României miniştri ai cunoscutului partid radical şovinist PUNR al lui Funar.

Au urmat discuţii pe marginea cuvântării la care am participat cu următoarea întrebare: **„Domnule ministru, aşa cum aţi arătat, sunteţi îngrijorat de viitorul tratativelor cu România, în urma alunecării spre şovinism prin includerea în Guvernul Român a unor miniştri ai partidului radical PUNR. Ce încredere se poate avea în tratativele ce se duc cu un guvern şi un preşedinte de ţară ce nu se pot menţine la putere fără sprijinul unor partide nu numai radical şoviniste dar şi foarte agresiv antisemite. Mai mult, atât guvernul României cât şi preşedintele său sunt cunoscuţi ca instituţii bilingve: o limbă vorbesc în ţară şi o cu totul altă limbă vorbesc în străinătate".**

La întrebarea pusă, am observat multe semne de aprobare din sală. Ministrul Kovacs a răspuns că găseşte întrebarea mea perfect justificată, dar că Ungaria nu are altă opţiune.

Răspunsul dlui Kovacs reflectă poate un sentiment de amărăciune, după afirmaţiile recente făcute de Richard Schifter, membru în Consiliul de securitate naţională a SUA şi consilier al preşedintelui Clinton. Se ştie că întrebat de Nestor Rateş, despre alunecarea spre şovinism şi antisemitism a Guvernului Român, cu aprobarea tacită a preşedintelui Iliescu, ca şi despre glorificarea oficială a aliatului principal al lui Hitler, Schifter a exprimat mai curând cuvinte de laudă exagerată la adresa conducerii României.

Orice român lucid îşi pune întrebarea de ce se aţâţă opinia publică românească împotriva unor pericole care nu există, în schimb guvernul şi preşedintele României nu pun cu fermitate problema Basarabiei şi a milioanelor de români care trăiesc sub oprimarea gauleiterilor ruşi de la Chişinău? Oare, la fel ca şi înainte, conducerii României îi sunt mai scumpe interesele imperialismului rus decât ale propriului popor?

Iar, dacă ne reamintim cum a reacţionat poporul francez cu cei ce au colaborat cu ocupantul Franţei şi comparăm cum votează o mare parte a electoratului român cu colaboraţioniştii ocupanţilor României, îţi este imposibil să nu ai un sentiment de adâncă amărăciune.

Radu PĂTÂRLĂGEANU
Membru al Institutului Francez de Relaţii Internaţionale

Germania, ieri şi azi

Miracolul reunificării

În urmă cu cinci ani de pe obrazul Europei se ştergea o ruşinoasă pată apărută peste noapte în august 1961, zidul Berlinului. Cunoscut sub numele de „Zidul Ruşinii", monstruozitatea ridicată de minţile bolnave ale comunismului simboliza existenţa unei lumi bipolare ce opunea libertăţii şi democraţiei conceptele supuşeniei necondiţionate până la îndobitocire, traiul civilizat şi decent unei sărăcii tot mai adânci.

După trecerea unei foarte scurte perioade - numai cinci ani - Germania reunificată a redevenit „locomotiva Europei" nu numai pe plan economic dar şi, din ce în ce mai mult, politic. Punctul de control Charlie, strâmta cărarule dintre cele două lumi, a devenit doar o amintire. Şi a intrat definitiv în istorie.

Costurile reunificării

Chiar şi cei mai optimişti economişti, sociologi şi politologi prevedeau în urmă cu cinci ani costuri mari pentru refacerea patriei germane. Deşi fosta RDG era considerată drept „vitrina socialismului", decalajele economice erau mari şi reducerea lor urma să implice eforturi considerabile resimţite de contribuabilul vest-german. Realităţile au dovedit că ele au fost chiar mai mari decât s-a anticipat şi au antrenat nemulţumiri manifeste. Cu toate acestea guvernul federal, urmând o politică economică judicioasă în condiţiile unei recesiuni economice mondiale a reuşit să le atenueze an de an.

În plan socio-politic în această ultimă perioadă s-a făcut simţită prezenţa celor două curente, cel al neonaziştilor şi cel al nostalgicilor comunismului. Şi unul şi altul sunt la fel de periculoase. Din fericire, numărul aderenţilor nu este atât de mare încât să ameninţe în mod serios stabilitatea sistemului democratic german. În plus, părăsirea teritoriului german de către ultimul soldat rus şi ex-sovietic a fost nu numai încununarea carierei politice a Cancelarului **Helmuth Kohl** ci şi redobândirea sentimentului deplin al libertăţii pentru germani.

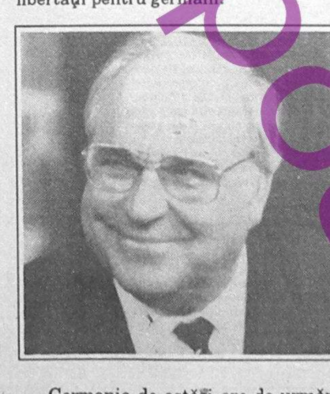

Germania de astăzi are de urmărit câteva ţeluri a căror enumerare nu ocupă ca număr cele cinci degete de la o mână. Noul preşedinte, dl. **Roman Herzog**, arăta recent că dezvoltarea economică în noile landuri trebuie să ocupe un loc prioritar. Totodată debirocratizarea aparatului de stat şi simplificarea întregii legislaţii va trebui să devină o realitate de necontestat în cât mai scurt timp. În privinţa politicii externe preşedintele a amintit dezvoltarea relaţiilor cu statele Europei Centrale dezrobite şi integrarea europeană continuă, condiţii **sine qua non** ale securităţii pe întregul continent.

În ceea ce ne priveşte, politica ce trebuie dusă este cea a strângerii relaţiilor cu acest mare stat european, cu atât mai mult cu cât nu trebuie uitat faptul că Germania a avut pentru România întotdeauna o preferinţă specială, dictată de poziţia geostrategică a ţării noastre, de posibila complementaritate a economiilor noastre şi, de ce să nu amintim, a prezenţei unei dinastii româneşti cu rădăcini istorice la izvoarele Dunării.

Între Moscova şi Berlin, Paris sau Londra, din punctul de vedere al intereselor noastre, trebuie să privim mai mult spre vest decât spre răsărit. O dictează experienţa istorică şi realităţile palpabile. Acest lucru nu înseamnă a neglija relaţiile cu Rusia pe cale de democratizare, ci numai o doză suplimentară de prudenţă ţinând seama de factorii de risc.

Guvernanţii au datoria ca în materie de politică externă să urmeze **politica instinctului şi interesului naţional**, indiferent de coloratură politică, nostalgii sau învăţăminte superioare obţinute la Moscova. De se va proceda aşa putem fi siguri că nu vom fi beneficiarii „politicii în doi timpi" care să ne plaseze în coada plutonului fostelor state comuniste.

Ştefan CALIGA

Victorie prețioasă după un meci greu

Echipa națională și-a valorificat prima șansă, acordată nu numai de faptul că joacă pe teren propriu, și a cules victoria în întâlnirea cu selecționata Slovaciei. Și asta contează în primul rând. Ne menținem pe primul loc în grupa noastră preliminară cu șanse mari de a-l păstra, fie și la golaveraj, până la întâlnirea din 14 decembrie de la Tel Aviv. Israelienii stau la egalitate cu noi - până sâmbătă, căci ei nu au jucat având un meci mai puțin, pot să piardă în partida cu Azerdbaijanul, puncte. Chiar dacă azerii vor juca acasă lor în altă țară, eventual în Turcia. Polonia mai are de disputat un singur meci, iar Franța două și ar trebui să le câștige pe amândouă, pentru ca alături de eventuala noastră înfrângere - nedorită și nescontată - să ne întrecă. Am făcut acest mic calcul ca să știm cât de liniștiți ne putem retrece iarna. Din acest punct de vedere putem fi mulțumiți. După cum mulțumiți ne putem declara - cu oarecare rezerve - și de prestația băieților lui Iordănescu. În condițiile când toată lumea vehiculează teoria „curbei descendente obligatorii" după un campionat mondial, comportarea de pe stadionul Ghencea, capătă ceva mai mult decât nota de trecere. Antrenorul Venglos, în ciuda unor indisponibilități, a trimis pe teren o garnitură robustă și motivată, ambițională să nu cedeze, fără a-și juca și ultima carte. S-a văzut că nu s-a dat nici un moment bătută, dacă a găsit resurse să revină de la 0-2, după ce ne-a făcut zile mai grele decât ar fi presupus cineva. Golul al doilea al tricolorilor, înscris la două minute după reluare, de Hagi plecat dintr-o poziție dubioasă de ofsaid, părea că a definitivat deznodământul. Revenirea oaspeților a fost nu numai spectaculoasă ci și eficientă. Grefată pe o oarecare relaxare (preferăm să-i spunem așa) replica slovacă a adus scorul la paritate. Numai reușita, totuși fericită, a lui Prodan ne-a făcut să respirăm mai ușurați. Cu totul liniștiți am fost doar când arbitrul a fluierat încheierea partidei. Cei 11 - de fapt 13 - jucători, ce au evoluat, au dus la bun sfârșit un meci de care, spre deosebire de mulți, m-am temut. Cehii și slovacii au fost întotdeauna parteneri mai mult decât incomozi. Confruntarea ce abia s-a consumat întărește această concluzie și ne pune în garda pentru revanșa de la Bratislava. Ea poate fi decisivă la calificare. Mulțumind băieților le dorim de pe acum succes și la mijlocul lui decembrie. Iată clasamentul la zi al grupei:

1. România 7 pct. 3 j. 6 - 2

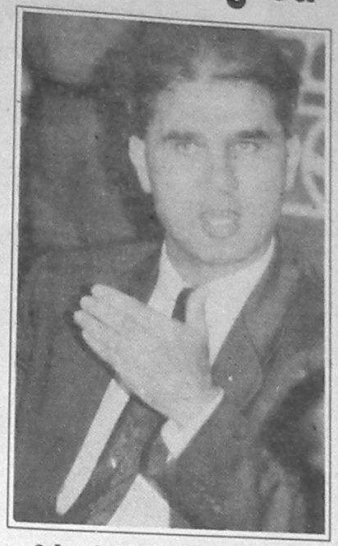

2. Israel 4 pct. 2 j. 4 - 3
3. Polonia 3 pct. 2 j. 2 - 2
4. Franța 2 pct. 2 j. 0 - 0
5. Slovacia 2 pct. 3 j. 4 - 5
6. Azerbadjan 0 pct. 2 j. 0 - 4

Berea Gemer în contul Federației Române de fotbal

Firma „Gemer", fabrica de bere din Slovacia, a ținut o conferință de presă înainte și cu prilejul meciului România-Slovacia. Desfășurată la sala Rondă de la Intercontinental, ea și-a fost atribuită de F.R.F. care a anunțat-o în felul următor: **„F.R.F. organizează..."** a fost singurul anunț. Din păcate însă însușirea întâlnirii nu a determinat și prezența a măcar cuiva din colectivul tehnic al reprezentativei noastre, partea română făcând oficiu de amfitrion și de maestru de ceremonie, a fost reprezentată doar de președintele federației și de secretarul general. A lipsit antrenorul principal, obligat de curtoazia elementară să facă față omologului său slovac. Vecinii noștri de la Nord au aliniat însă o delegație numeroasă și simandicoasă, unde alături de conducerea federației s-au găsit antrenorul Venglos - anunțat ca ipotetic în comunicat –, doi jucători **(Dubovski și Moravcik)** - un manager și un interpret. În plus ea a fost întărită de dl. **Vladimir Poljak,** sponsor principal al echipei Slovace la București însoțit de ministrul slovac al Economiei. Conferința a fost animată și interesantă deși cam unilaterală. Au fost expuse pe lângă amănunte despre sponsorizarea federației și a națională slovace, despre pregătirea și starea de spirit a jucătorilor (au vorbit atât Dubovski cât și Moravcik), și detalii asupra apariției firmei „Gemer", a dezvoltării, perspectivelor și proiectelor ei. Relatate de chiar proprietarul ei, dl. Poljak, firma fiind complet privată și angajată în multe alte direcții de activitate. Printre proiecte se numără și deschiderea spre o largă implicare în economia românească și o strânsă colaborare cu Federația Română de Fotbal, cu care există de acum un contract. Sigur că le dorim pe toate împlinite. În final s-au făcut și pronosticuri. Din cele avansate ca scor, nu s-a potrivit nici unul. În afară de expunerea și concluziile pe plan economic, sperăm ca reuniunea să mai aibă un efect pozitiv. Să constituie un exemplu pentru F.R.F.

Nu la Adelaide ci la Suzuka...

... s-a decis soarta titlului mondial al piloților de Formula I, pe anul 1994. Toată lumea aștepta **Marele Premiu** australian de la **Adelaide** ca să hotărască între **Michael Schumacher** și **Damon Hill**, pe laureatul Circuitului de Grand Prix. Între ei era o diferență de numai 1 punct (92 - 91 în favoarea germanului) iar comentariile abordau și analizau toate variantele posibile, în funcție de clasarea lor în ultima cursă a anului. Nimeni nu a prevăzut însă ceea ce s-a petrecut în zorii zilei de duminică (pentru Europa). Era cu adevărat extrem de greu de întrevăzut un deznodământ ca acela petrecut în prima jumătate a parcursului (turul 36) de 81 de ture, moment în care s-a pus capăt și duelului celor doi atât din cursa propriu zisă cât și luptei pentru supremație. Într-un accident angrenându-i și afectându-i pe amândoi - ce ar putea fi imputat lui Schumacher - ambele mașini au fost puse în imposibilitate de a continua întrecerea. Deci în clasamentul final: **„statu quo ante"** cu Schumacher campion mondial la o diferență ce nu s-a regăsit nicăieri în palmaresul Grand Prix-ului, iar Hill al doilea. Englezul își rumega necazul, căci nu fusese învins pe pistă, în întrecerea în timp ce cursa continua pentru istorie și pentru deliciul publicului spectator. Și clasamentul mărcilor era aproape imposibil de modificat. La a treia participare de când a revenit definitiv la Formula I, de la IndiCar, **Niegel Mansell** și-a adjudecat cu dezinvoltură victoria în fața lui Gerhard Berger, care cu 41 de puncte a ocupat până la urmă locul 3 în ierarhia mondială a piloților. Cele 45 de ture restante în clipa dublului abandon au însemnat o dispută între Mansell și austriac, soldată cu izbânda primului. Au urmat: alt englez **Martin Brundle**, brazilianul **Barichello, Panis** și **Alesi**. Francezul a reușit să se plaseze între primii șase datorită ieșirii de pe pistă a finlandezului **Hakkinen**, cu patru ture înainte de sfârșit, rămasă din fericire fără urmări grave. Cu cele 10 puncte de la Adelaide, Mansell a acumulat în total 13, cu care nu a izbutit să se claseze în primii 15 piloți. În ce privește mărcile, **Williams-Renault,** își menține cu 118 puncte întâietatea din anii trecuți, deși multă vreme a fost condusă de **Benetton-Ford** (1103), firma ce-l echipează pe noul campion mondial. Încununarea acestuia este în ansamblu meritată. A triumfat în ciuda penalizărilor și a suspendării pentru două curse. A scăpat pe de altă parte de sancțiuni ce ar fi putut să-i fie aplicate. La anul însă lupta va fi mai acerbă, dornic de revanșă și un Mansell ambiționat să revină în elită. Dacă nu vor mai apărea și alții...

CAMPIONATELE MONDIALE DE GIMNASTICĂ

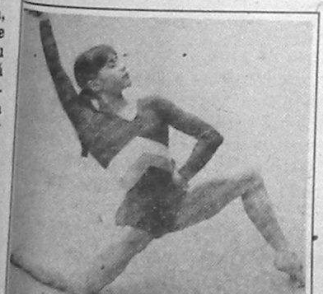

Marți va începe în sala **Westfallen** din **Dortmund** campionatele mondiale de gimnastică sportivă **pe echipe**. Trebuie subliniat că este vorba de întreceri pe echipe și că de data aceasta nu se vor atribui titluri la individual compus. Se vor disputa probele pe aparate - atât la băieți cât și la fete - și din totalizare va rezulta clasamentul echipelor ce se vor alinia la start. Țara noastră a deplasat echipe complete și la fete și la băieți, garnitura noastră feminină fiind compusă exceptând-o pe Andreea Cacoveanu din tot ce avem mai bun la ora actuală: **Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Simona Amânar, Daniela Hărănduca, Nadia Hățăgan, Claudia Presecan și Isabela Loaieș.** Cu cele două deținătoare de titluri mondiale, deschizătoare de pârtie, putem emite pretenții la primul loc, clasarea fiar pe podium putând fi socotită drept o comportare slabă. Băieții au pretenții mai modeste fiind lipsiți și de absența lui Nicu Stroia. Să le urăm succes și să așteptăm vești bune.

TURNEUL RUGBIȘTILOR ÎN ANGLIA

Noua echipă națională de rugbi a României, restructurată și întinerită masiv, se află de 10 zile în patria rugbiului, într-un turneu de pregătire. După primele două confruntări soldate cu rezultate acceptabile, pentru faza în care se găsește, 16 - 26 cu echipa Universității Oxford și 28 - 17 cu cea a Universității Cambridge), purtătoarea frunzei de stejar a întâlnit într-un meci test, echipa campionului. Însă pe celebrul „Twickenham" rezultatul a fost un dezastru. Englezii au zdrobit pur și simplu selecționata noastră cu 54 - 3. Ce folos că noi am deschis scorul! Să nu luăm totuși lucrurile în tragic. Acum se plămădește o nouă echipă.

● Din alergare ● Din alergare ●

● Una din marile surprize ale anului sportiv - și nu numai a acestui an - s-a consumat recent la **Las Vegas.** Pe ringul din **MGM Grand Garden,** veteranul **George Foreman** și-a înscris numele cu majuscule în „cartea Recordurilor". La aproape 46 de ani și după mai multe întreruperi de activitate, a izbutit să recâștige titlul mondial de box al greilor. În repriza a zecea a pus capăt, prin k.o., întâlnirii cu Michael Moorer. Jos pălăria.

● Nu am observat până acum nici o reacție din partea F.R.F. la incidentele petrecute duminica trecută seara, la intrările stadionului și provocate de „suporterii" din Ghencea. Spre știință îi anunțăm că „problema" a fost abordată și la conferința de presă a M.I.

● Turneul de tenis de la Anvers (1.135.000 dolari) a revenit pentru a doua oară consecutiv lui **Pete Sampras,** învingător în finală cu 7-6, 6-4 asupra lui **Magnus Larsen.** Liderul A.T.P. a întâmpinat oarecare dificultăți pentru a se impune. Să-l vedem în Marele Turneu ce va reuni peste o săptămână pe primii8 jucători ai lumii, unde îl va regăsi pe „zvăpăiatul" Agassi.

● La Lisabona, în cadrul preliminariilor C.E. de fotbal, **Portugalia - Austria** 1-0.

● În Cupa mondială la volei feminin de la Tokio: Cuba -Japonia 3 - 1 și Brazilia - Rusia 3 - 2. Va fi revanșa recentului Campionat Mondial din Brazilia?

● La New-York se va disputa săptămâna aceasta **Masters** - ul feminin între cele mai bine clasate 16 jucătoare de tenis. Va reapare **Steffi Graff,** după o scurtă absență iar pentru **Martina Navratilova** va fi - se pare - ultima sa competiție oficială înaintea retragerii, după o carieră prodigioasă.

● Două echipe românești de volei feminin s-au calificat mai departe în Cupele Europene, în care iau parte. **Dacia Pitești,** a învins pe Kastella din Croația cu 3 - 0, după ce câștigase și în tur cu 3 - 1, iar **Rapid București** a întors rezultatul din tur 1 - 3, cu Hapoel Tel Aviv, câștigând cu 3 - 0.

Pagină redactată de Ioan FRĂNCU

Arhiva Dreptatea

Retrovizor

● *Luni 7 noiembrie* - A sosit în România Philippe Seguin, preşedintele Adunării naţionale Franceze, omologul dlor Gherman şi Năstase pe malurile Senei. Florin Diaconescu şi-a anunţat demisia din conducerea BNS. S-a derulat episodul 1 al Şedinţei Consiliului Local al Sectorului 3, ocazie cu care a fost dezbătută implicarea viceprimarului Predut în traficul de locuinţe şi în arestarea primarului Tutunaru.

● *Marţi 8 noiembrie* - Numeroşi bucureşteni s-au adunat în Piaţa Palatului la chemarea TUNŢCD, pentru a comemora victimele primei represiuni comuniste de acum 49 de ani şi a sărbători ziua MS Regele Mihai. Este audiat mesajul Suveranului către TUNŢCD. Şi altă veste bună: Poliţia a lăsat studenţii în pace şi a pus mâna, în sfârşit, pe hoţii care au prădat biserica Sf. Gheorghe Nou. Grupul PL'93 din cameră are un nou lider, în locul dlui Patriciu, pe dl. Sorin Pantiş. Dl. Isărescu, sprijinit de FMI prin preşedintele Iliescu rămâne totuşi la conducerea Băncii Naţionale, în ciuda dlor Marin Stelian şi Vadim Tudor. Dl. Chebeleu, sub pulpana stăpânului, e mai presus de lege şi dă cu tifla Comisiei de anchetă în afacerea „Apartamentul".

● *Miercuri 9 noiembrie* - În SUA, alegerile de marţi au clătinat administraţia Clinton; republicanii sunt stăpâni acum atât în Senat, cât şi în Camera Reprezentanţilor. La noi, Camera deputaţilor, prin adoptarea art. 236 interzice arborarea drapelelor străine şi intonarea imnurilor altor naţiuni, în afara prevederilor legii; hotărâre cu bătaie clară spre ungurimea transilvană. La românii din Cernăuţi nu s-au gândit. Este inaugurat „Clubul Liberalilor", unde se va discuta, probabil, şi unirea lor. La Măgeşti (jud. Bihor), primarul demis abuziv este repus de către Justiţie în drepturi. Deci se poate! Sfat de taină în Cotroceni cu fruntaşii PDSR-ului. Românii vi se pregăteşte ceva!

● *Joi 10 noiembrie* - Dl. Brahaş este debarcat de la comanda Filialei Bucureşti a PUNR. Vartan Arachelian anunţă un nou caz de cenzură în TVR; satrap şi apărător al bolşevismului, tov. D. Popa. În Sri-Lanka, amazoanele câştigă războiul alegerilor: dna Kamaratunga, fiica dnei Bandaranaike câştigă cursa pentru preşedinţie. Dl. Max Watson îşi încheie inventarul făcut la boutiq-ul Văcăroiu, consemnând lipsuri în ritmul privatizării şi pericolul reapariţiei inflaţiei. Austria este al 131-lea membru al Uniunii Europene. Nu prea sunt superstiţioşi austriecii.

● *Vineri 11 noiembrie* - După vizita echipei de supraveghere a UEO la Calafat, guvernul ia taurul de coarne şi opreşte mica bişniţă cu benzină de la graniţa cu Serbia. Între Londra şi Sofia, dl. Iliescu dă indicaţii de furajare a vacilor şi de amplasare a podurilor în Teleorman; ca în vremurile „bune", flori şi pupături. Este creat Fondul Antreprenorial Româno-American pentru ajutorarea întreprinzătorilor români. Un lider laburist în vizită la noi, fără a fi doctor, pune un diagnostic corect: dl. Iliescu, comunist perestroikist.

● *Sâmbătă 12 noiembrie* - Vizita - de o zi - în Bulgaria a preşedintelui Iliescu. Începe a 3-a Conferinţă Naţională a Organizaţiei Muncitoreşti a PNŢCD. Fotbaliştii noştri bat chinuit cu 3-2 - echipa Slovaciei, gata-gata să le răpească românilor şi ultima bucurie.

● *Duminică 13 noiembrie* - Dnii Meleşcanu şi Tinca au plecat în Olanda la a II-a Reuniune a miniştrilor de externe şi ai apărării din UEO. Din nou alegeri la Slatina şi Cârlogeni unde au rămas în cursă candidaţii PDSR şi PD şi la Axente Sever, unde candidatul PL'93 are ca rival un independent. La Slatina, PD-ul a fost mai tare. La Cârlogeni invers. În Suedia, referendum privind aderarea la Uniunea Europeană. Va urma ea drumul Austriei, Finlandei şi probabil al Norvegiei? Da, fiindcă 53% dintre suedezi au fost pentru.

H. ORNIC

Către

Tineretul Universitar Naţional Ţărănesc Creştin Democrat Bucureşti

Vă transmit salutul şi afecţiunea mea, cu prilejul comemorării evenimentelor de la 8 noiembrie 1945.

Cea dintâi manifestaţie anticomunistă de după ocuparea ţării noastre de către armatele sovietice a evidenţiat curajul şi patriotismul studenţimii şi hotărârea ei fermă de a lupta împotriva tendinţelor de comunizare, pentru suveranitatea, integritatea şi independenţa României.

Printre organizatorii manifestaţiei de acum 49 de ani, care a impresionat prin hotărârea şi temeritatea ei întreaga lume civilizată, se numără fruntaşii partidului nostru Şerban Ghica, Ion Diaconescu, Ion Bărbuş, Sergiu Macarie, Nicu Adamescu, Cicerone Ioaniţoiu, Mihai Tarţa şi alţii, care se pot mândri cu tradiţia glorioasă a tineretului, continuă prin voi, în slujba Regelui şi în spiritul marilor iniţiative româneşti.

Sper că aniversările viitoare ne vor găsi într-o Românie democratică, eliberată de comunism şi integrată în Europa civilizată.

Aşa să ne ajute Dumnezeu!

CORNELIU COPOSU

Vizita preşedintelui Ion Iliescu în Belgia

În zilele de 4 şi 5 noiembrie, preşedintele Ion Iliescu a efectuat o vizită particulară în Belgia, în decursul căreia a fost primit de primul ministru Jean-Luc Dehaene şi de secretarul general al NATO, Wily Claes. Problemele abordate precum şi alte chestiuni legate de România au fost reflectate de conţinutul unui interviu acordat ziarului La Libre Belgique.

Afişând o completă independenţă faţă de Moscova, preşedintele Iliescu a criticat recentele declaraţii ale ministrului rus de externe, Andrei Kozîrev, în problema relaţiilor NATO cu ţările Europei centrale şi răsăritene.

La întrebările legate de situaţia internă din România, preşedintele Iliescu a dat ca de obicei, răspunsuri din care nu poţi înţelege nimic. Cu o singură excepţie: întrebat fiind despre recenta încercare a Regelui Mihai de a veni în ţară, preşedintele a răspuns:

„Fostul Rege (majuscula aparţine presei belgiene) ar vrea să revină ca Rege în România. Există însă o altă ordine constituţională care trebuie respectată. Ca persoană particulară, e binevenit."

Acesta e, oare,adevărul?

Marius VIŞOVAN
Bruxelles

Comunicat

Biroul Central de Coordonare, Conducere şi Control al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin Democrat, întrunit în şedinţă astăzi, 11 noiembrie 1994, analizând decizia Guvernului publicată în Monitorul Oficial numărul 300 din 24 ianuarie 1994, de a desfăşura alegeri pentru primari în 36 de localităţi şi alegeri pentru Consiliile Locale în trei circumscripţii electorale, în data de 25 decembrie, declară că:

1. În ziua de Crăciun nu se pot susţine activităţi politice.

2. Decizia Guvernului este expresia continuării obiceiului ateu de subminare a moralei creştine a poporului nostru şi a tradiţiilor româneşti.

3. Fixarea datei alegerilor în această zi ne îndreptăţeşte să credem că Guvernul scontează pe neparticiparea electoratului la vot şi amânarea alegerilor.

Biroul Central de Coordonare, Conducere şi Control al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin Democrat solicită pe această cale Biserica Ortodoxă Română, ca prin intervenţia Preafericitului Părinte Teoctist, să întreprindă toate demersurile pentru ca sărbătorirea Sfintei Zile de Naştere a Mântuitorului Hristos să nu fie umbrită de desfăşurarea alegerilor locale.

Prim-vicepreşedinte
Ion DIACONESCU

Comunicat

În legătură cu interviul acordat de dl. Ion Raţiu revistei „Expres" publicat în numărul 44 al acestui săptămânal, Biroul de Conducere, Coordonare şi Control al PNŢCD precizează:

Ideile cuprinse în acest interviu reprezintă un punct de vedere personal al domnului Raţiu pe care nici un alt membru din conducerea partidului nu şi-l însuşeşte.

Sănătatea preşedintelui Coposu este în curs de completă restabilire şi nu se justifică în nici un fel o retragere a domniei sale de la conducerea partidului.

În conformitate cu Statutul PNŢCD, pe timpul absenţei preşedintelui, primul vicepreşedinte, împreună cu Biroul şi celelalte foruri, au condus partidul cu depline puteri, menţinându-i permanent perfectă unitate.

Cât priveşte candidatura la funcţia de preşedinte al ţării, această problemă se va rezolva la vremea potrivită. În conformitate cu protocoalele Convenţiei Democratice din care partidul nostru înţelege să facă parte cu consecvenţă.

Declaraţii, de genul celor cuprinse în interviul menţionat, sunt complet desprinse de realitate, constituind manifestări de veleitarism politic, dăunătoare prestigiului şi unităţi partidului, manifestări pe care le condamnăm cu hotărâre.

Biroul de Conducere, Coordonare şi Control al PNŢCD

Arhiva online Coposu